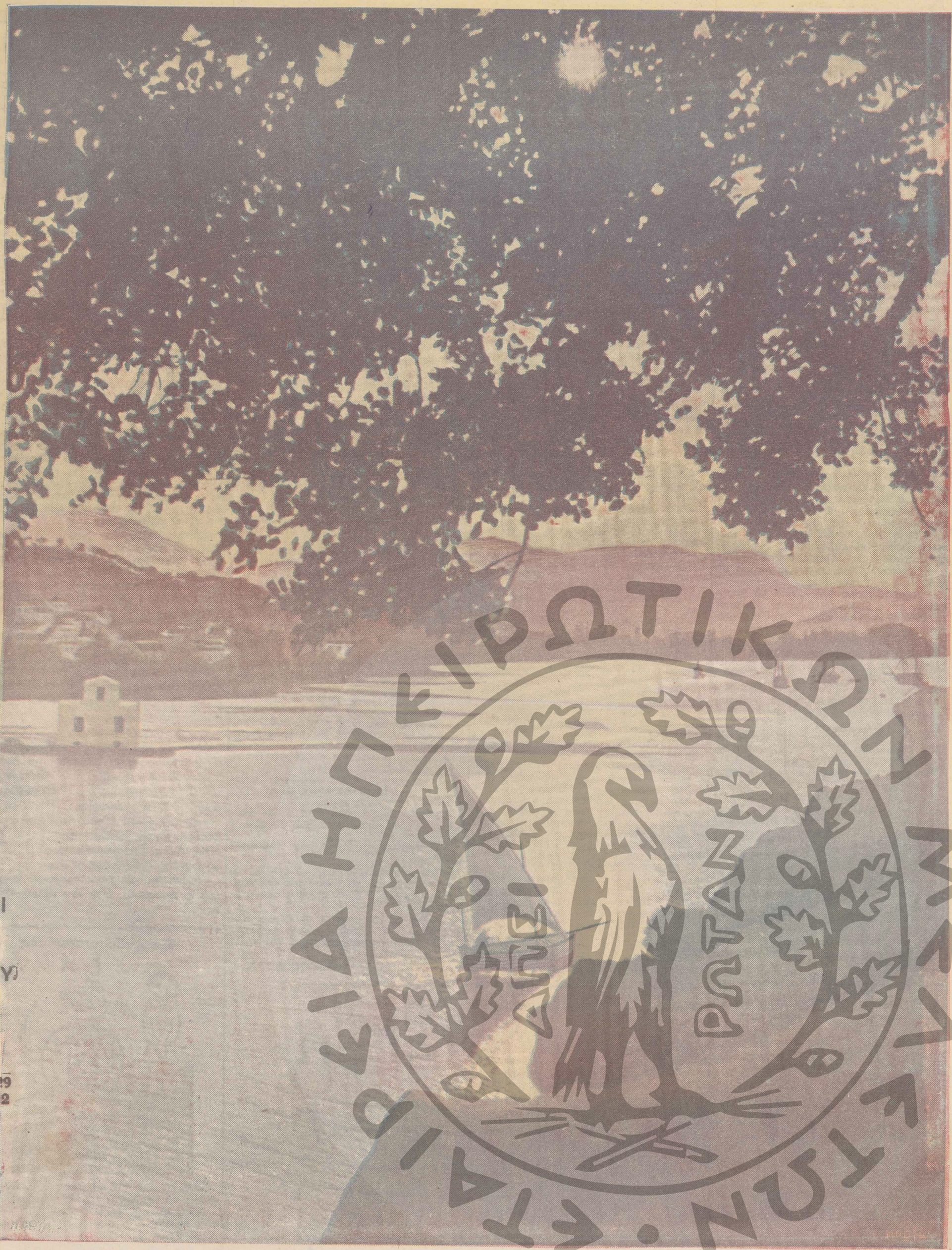

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ
10
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1937

Αριθ. φύλ. 29
Τιμή δραχ. 2

Ε64

ΑΓΚΥΛΩΘΗΚΕ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Στίχοι
Κ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στόν κόρπον
Περσάκην Κροκόδειλον

Μουσική
Τάκης Μαρλίνου

Allegro

Moderato

Κάτω στ' τὸ παρόθυρό σου
μὴ τοιαυτοῦλ' αὐτὸ ἀνέβω·
τὰ χαλινὰ τῆς κόβης μέλα
κ' ὄλο πλὴν ἡνὶα περὶ ὅσας
κ' εἶσι φέδωρε τὰ πόδα
καὶ χαίδων τὴ μορφή σου
πάντα θέλω νὰ τῆς ποῦν

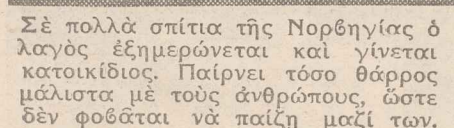
ἐμώδω ἀπὸ τὴν νύχτ' αὖ·
ὅταν οὐ χαμνεύωσιν
τὸ γλῶσσο σου στροματίζῃ
ἐμώδω δάκρυ τοῦ Ἀρπύνη
ἐμώδω τοιαυτοῦλ' αὐτὸ
τοῦ Ἀρπύνη τῆς νύχτ' αὖ
μέλα στ' ἄλλα πόδα ἀνέβωσιν

κ' εὐχόμ' ἄνθρωποι καὶ χόρτοι
ὅτι μὴ ποῦλ' αὐτὸ οὐκ ὀκνοῦσιν
ἔμωσιν καὶ γὰρ μὴ μὴ μέλα
νὰ οὐτὸν τῆς μορφῆς σου
βέλτε νὰ οὐτὸν ποῦν
κ' ἀνέβωσιν ἡ καρδιά μου.

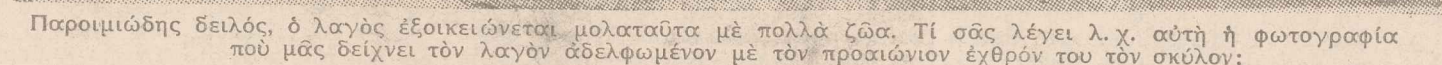
Τὸ τραγούδι αὐτὸ, φρεσάκιον ὅταν
μυροῦμαι μετ' αὐτοῦ, Τάκης Μαρλίνου,
τοῦ ποῦν τοῦ ποῦν καὶ τὰ πόδα
καὶ εἶσιν τὸν εἶναι εἶναι ἀνέβωσιν
καὶ πορροῦσιν εἶναι χόρτοι τὸν
νέαν αὐτὸν τοῦ «Εργον»

Οί περίεργες συνήθειες του συμπαθοῦς τετραπόδου που συντροφῶ του ἔχει τὸ φόβο...

Τὸ κυνήγι τοῦ ἐπιτρέπεται καθ' ὅλο
τὸ καλοκαίρι σχεδὸν καὶ τὸ φθινόπωρο,
ἀπὸ τὸν Αὐγουστο ἕως τὸν Ἰανουάριο,
καί, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ λαγωνικά, ποὺ τὸν ξε-
τρυπῶνουν καὶ τὸν φθάνουν, ὅταν φεύ-
γῃ μὲ ὅλη τοὺς ταχύτητα, ὁ ἑλληνι-
κὸς «γκέας» εἶναι ἐπίσης καταλλήλο-
το σκυλλί γιὰ τὸ κυνήγι τοῦ λαγοῦ.

δόλοκληρο το μάτι, όταν κοιμάται, έκτος του ότι είναι πάντα έτοιμο να τ' ανοίξει για βιολογικά και να τραπή εις φυγήν. Το ίδιο του αυτό το μάτι, που το έδημιούργησε και το έθεσε ανθρωπίνως, που έχουν πολλών ελαφρών τον ύπνον, τον έκκρυσαν ότι (λαγχοκοιλίη είναι). Πάντως πόσον η επιβολή και η διαπαιδαγώγηση μπορούν να ιθίσασθουν και τα χαρακτηριστικότερα ακόμη ένστικτα των ζώων, αποδεικνύει η δημοσιευομένη φωτογραφία μας, εις την οποίαν ο ύρσιος λυκόσκυλλος και ο, άπωδότητος, φοβισμένος λαγός φαίνονται να ειρύνουνται εις πολύ καλές σχέσεις μεταξύ των.

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ένας φόβος τὸν ἔπιασε μήπως ἀφου
μὲ τόσων ἐπιτυχία πέρασε τὸ πέλαιος
τῆς εὐτυχίας, ναυαγήσῃ στὸ λιμάνι. Θυ-
μόταν ἓνα ἐπεισόδιο τῆς ζωῆς τοῦ Ροῦ-
σσεμι, πού ἔκανε τὸν ἑξακουσμένο αὐ-
τὸν πολεμιότητὰ καὶ θλίβετα σ' ὅλη του

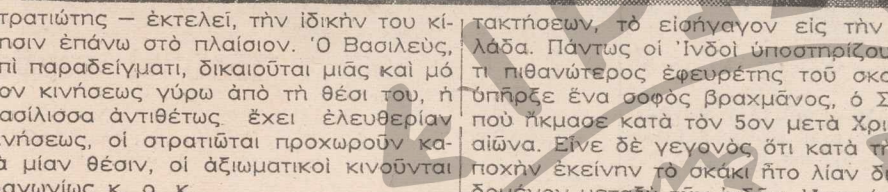
— Το σκεπτικά ναρκίωσε μου μυρο-
δόλε, μα τό 'δρωμά σου α' 'χει μεθύ-
σει, πού πάω νά πείω άπ' την λιπο-
θυμιά. Είσαι όμως τόσο λεπτούλα, σάν
του Χαλεπιού τις κρυσταλλινές γυά-
λες, πού φοβάμαι μήν ες συντρίψω μέ
τά δαχτυλά μου και πόση, τότε, θάταν

Ἡ φίλιὰ μοιάζει μὲ τὸ φῶς τῶν σπί-
ρων. Τόσο λαμπρότερο φαίνεται σὲ μᾶς,
ὅσο πυκνότερο εἶναι γύρω μας τὸ σκο-
τάδι.

ΕΜΜ. ΒΟΥΛΑΣ

—Αὐτὸ τ
σὸ πρόσωπ
—Μήπως
να, ἀγαπη

—Αὐτὸ τὸ καπέλλο μου κρύβει τὸ μισὸ πρόσωπο.
—Μήπως θέλεις νὰ σοῦ πάρω ἄλλο ἔ-
να, ἀγαπητῇ μου;

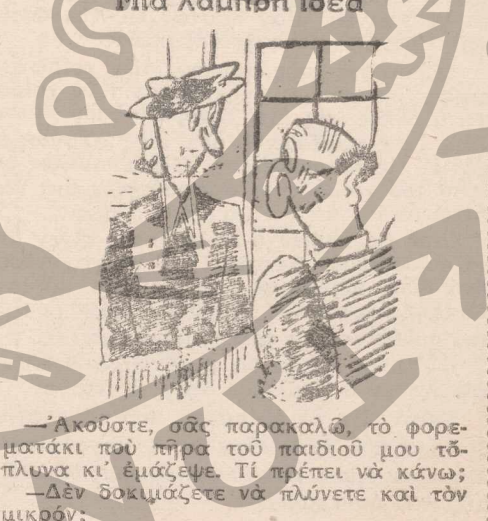

Ο περιορισμός αυτός ισχύει εις τα μεγάλα «μάτς» στα οποία εύρισκονται, ως αντίπαλοι, παίκται παγκοσμίως ήθους. Τον χρόνον της σκέψεως, γιά κάθε παίκτη, μετρούν ειδικά ώρολόγια, τα οποία

...πληγράφου. Ή μανία, βλέπετε τοῦ σκακιού, ἔχει φθάσει μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε να διεξάγεται μάτς καὶ τηλεγραφικῶς. Στὴ περίπτωση αὐτὴ ὁ κάθε παίκτης τηλεγραφεῖ τὴν κίνησή του, καὶ ὁ νικητὴς ἔπειτα ἀπὸ καιρὸ παίρνει τὸ βραβεῖο του, ποῦ ἔχει συμφωνηθῇ ἐκ τῶν προτέρων. Μάτς σκακιὸς διεξάγονται ἀκόμη καὶ δι' ἐπιστολῶν, ἀκόμη δὲ καὶ τηλεφωνικῶς, διότι ἐσχάσαμε νὰ γράψω-
μεν ὅτι ἐν τῇ κινήσει αὐτῇ ποὺ ἀπαιτεῖται ἡ ἀποστολὴ τῆς κίνησης, ὁ παίκτης ἀποστέλλει τὴν κίνησιν αὐτὴν ἐν ὀνόματι τοῦ τηλεγράφου.

ΣΑΚ.—

Μία λαντάρη ιδίοις

ZAK.—

Ο μεγαλύτερος φαγάς....

ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΥΚΟΥΛΟΝ

Πώς έτρωγαν ο θρυλικός Ρωμαίος λαίμαργος που δεν έπο παρά ένας κοινός Γαργαντούας χωρίς γούστο.

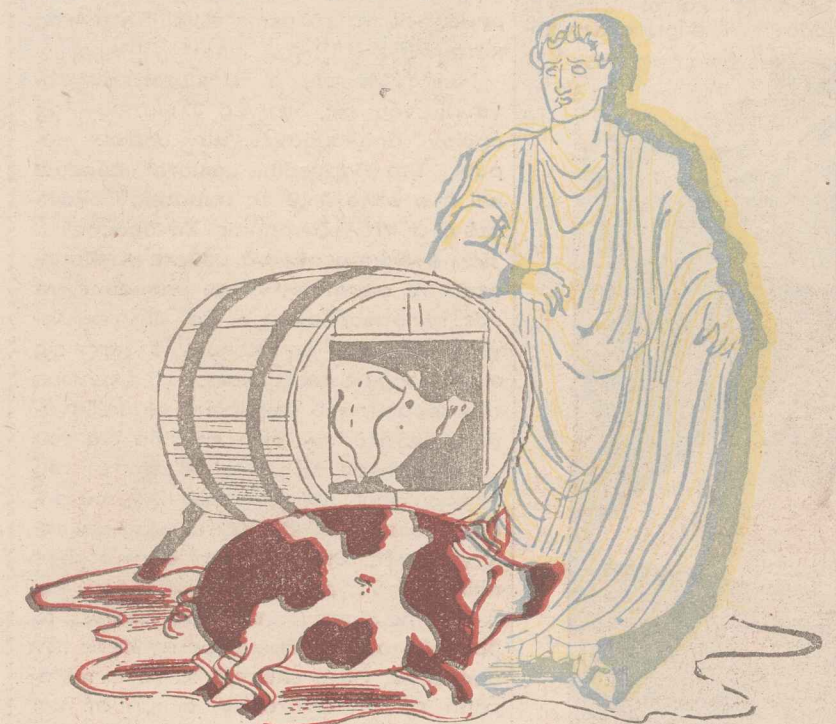
Τὸ κολοσσιαῖον μενού του

Ο Λούκουλλος, ο περίφημος Ρωμαίος στρατηγός, που ένιχσε τὸν Μιθριδάτην, ὁ ἐπιγόμενος «Ξέρξης με πωτάμας» είχε τὴν φήμην τοῦ καλοφαγά. Μερικοί όμως Ιστορικοί που ήρευνῶσαν τὴν ζωὴν τοῦ εἰς ὅλας τῆς τὰς λεπτομερείας, διατείνονται ὅτι ἡ φήμη αὐτῆς δὲν τοῦ ήξίζει, διότι ὁ Λούκουλλος δὲν ήτο καθόλου καλοφαγάς, ἀλλὰ ἕνας κοινὸς πολυφαγάς, ἕνας ἄνθρωπος δηλαδή που δὲν ἐνδιεφέρετο παρά πὼς νὰ φάγῃ δὲν τὸ δυνατόν περισσότερο.

Καὶ διὰ νὰ μᾶς πείσουν περὶ αὐτοῦ, οἱ Ιστορικοί μᾶς περιγράφουν ἕνα ἀπὸ τὰ περίφημα γεύματα τοῦ Λουκούλλου.

Εἰς τὴν ἐπαυλὶν τοῦ Τουσκουλόου, τὸ τραπέζι εἶνε στρωμένον εἰς τὴν αὐτοῦσαν τοῦ Ἑρμοῦ, ὅπου ὁ ἀμφοτέρων ὑποδέχεται συνήθως τοὺς καλεσμένους τοῦ. Ὅλοι εἶνε ἐστειλωμένοι εἰς τὰ ἀνάκτορα γύρω ἀπὸ τὸ στρωμένον τραπέζι. Πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ τὸ σεβήρισμα τὸν φαγητῶν, πὺ γίνεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν:

Ὁρεκτικά : πράσινας καὶ μαῦρες ἑλῆες, ἄσθες μετὰ τὸ μέλι, λαοκάνικα με δαμάσκηνα, σικκοφάνοι Βιτέλιους, κεράσια τοῦ σπιτοῦ. Πρῶτον πιάττο : μαστοὶ γουρούνας ἀλλὰ Σκιπίων, χεῖλη ἀ-

λατισμένα, λιθρίνια ἀλλὰ Γκαρόνι καὶ ἄγριοχοῖρος με κρεμμύδια.

Δεύτερον πιάττο : χοῖρος φασοί, κίχλες σαλμί, πουλερικά τῆς Καμπανίας, αὐγὰ χήνας ψητά, στρείδια Χαρόδου.

Ἐπιδόρπια : τὴν ἑρασμένο μετὰ κρεσὶ, σαλγκάρια, ρέδες με μούστάρδα, φρούτα με μελάσσιν.

Ἐως ἐδῶ, ἕκτος τῆς πρωτοτυπίας τῶν φαγητῶν, πὺ δὲν συνηθίζονται πλέον εἰς τὴν ἐποχὴν μας, δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀξίον περιγραφῆς. Ἀς ἰδοῦμε ὅμως τώρα πὼς κατασκευάζονται τὰ φαγητὰ αὐτά. Πρέπει νὰ ἐπισκεφθῶμε τὸ μαγειρεῖον.

Ἐνας μάγειρος ἀσχολεῖται μετὰ τὰ κεράσια. Ὁ Λούκουλλος εἶνε ὑπερήφανος διότι αὐτὸς πρῶτος ἔμαθεν εἰς τοὺς Ρωμαίους νὰ τὰ τρώγουν. Κανεῖς ὅμως, οὐτε αὐτὸς, δὲν τολμᾷ ἀκόμη νὰ φάγῃ ὡμὸς τοὺς κατακόκκινους αὐτοὺς καρπούς. Ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ τὰ δάξουν εἰς τὸν φούρνου, ἔπειτα τὰ ἀλευρώνουν καὶ τὰ σεβήριζον με ζεστὴν σάλτσιν. Οἱ Ρωμαῖοὶ τὰ εὗρισκαν θαυμάσια!

Οἱ ἑλῆες ἀργεῖται ὁ ἄσθες τὸ μέλι. Εὐρέτετε βέβαια τί εἶνε ὁ ἄσθες: τυροπονητικά. Τὴν ἐποχὴν ὅμως ἐκείνην τὸ τρακτικὸν αὐτὸ δὲν ἐπροκάλεσε τόσο πολὺ τὴν ἀγῆστον τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ τὸ ἔτρωγαν καὶ μάλιστα μετὰ τὸ μέλι!

Ὁ ἀσθὴς ἀντικαθίστασε τρῆπον τινὰ τὸ κουνέλι. Τὰ ζῶα αὐτὰ τὰ ἔπαιναν ἀπὸ μικρὰ καὶ τὰ ἐμεγαλύναν μέσα πρὸς θέρμειαν διὰ νὰ παχύνουν. Ἐπειτα τὰ ἔσφαζαν καὶ τὰ ἔβαζαν εἰς τὴν σαλμιούραν χωρὶς νὰ τὰ γράσουν, διὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ λίπος τῶν. Τέλος, τὰ ἐσεβήριζαν με βραστὸ μέλι.

Τὰ λαοκάνικα μετὰ τὰ δαμάσκηνα ἐσεβήριζον με ρόδια, πὺ τὰ ἔκαναν πολὺ πικρά. Ἦτο μίαν ἰδιότητα τοῦ Λουκούλλου, ὁ ὁποῖος τὰ εὗρισκεν ἔτσι περισσότερο νόστιμα.

Ἐλῆες τώρα νὰ ἰδῇτε τοὺς σικκοφάνους ἀλλὰ Βιτέλιους. Τὰ πουλάκια αὐτὰ ὑγιαίνουν μετὰ ἀσπράδι αὐγῶν καὶ μετὰ ὁ μάγειρος τὰ τυλίγει εἰς μίαν πλάστιγγ εἰς τὴν ὁποῖαν δίδει τὸ σχῆμα τοῦ αὐγῶ. Εἶνε ἕνα εἶδος ἀπὸ κροκέδες.

Ὅσον διὰ τοὺς μαστούς τῶν χοίρων, παρεσκευάζοντο κατὰ πολὺ πείριον τρόπον: ἐκρεμοῖσαν τοὺς χοίρους ζωντανούς ἀπὸ τὰ μπροστὶνὰ πόδια εἰς ἕνα δένδρον, ὅπου ἔμεναν μέχρις ὅτου ἐφοφούσαν. Τότε ἕνας χασάτης ἔκοβε τοὺς φλογισμένους μαστούς καὶ τοὺς παρῆιδε εἰς τὸν μάγειρον. Ὁ Λούκουλλος ὑπεστήριζεν ὅτι τὸ μαρτύριον αὐτὸ τοῦ χοίρου ἦτο ἀπαραίτητον διὰ νὰ γίνουν οἱ μαστοὶ νόστιμωτάτοι.

Διὰ τῆς κίχλες ὁ Λούκουλλος εἶχεν ἰδιαιτέραν φροντίδα. Ἔπρεπε νὰ συλλεθῶν ζωντανὰ καὶ νὰ παχύνουν ἐπὶ ἕνα ἔτος τουλάχιστον. Καὶ ἕνα περίφημο: Ἀργηγοῦντα μάλιστα ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τὸ ἔξις ἀνέκδοτον: Κάποτε ὁ Πομπήιος ἀρρώστησε καὶ ὁ ἱατρός του τοῦ συνέστησε τὰ τρώγῃ μόνον κίχλες.

Ὅστε λοιπὸν διὰ ἀπένησκαν ἀν δὲν ὑπῆρχε ὁ Λούκουλλος;! ἀνεφώνησεν ὁ Πομπήιος ὅταν τὸ ἄκουσε.

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐξέματα πὺ προσέφεροντο εἰς τὸ τραπέζι τοῦ ἀνθρώπου πὺ ἔθεωρετο ὡς ὁ μεγαλύτερος καλοφαγάς τοῦ κόσμου. Σήμερον ὅμως, κανένας ἄνθρωπος δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ καθῆται στὸ τραπέζι τοῦ Λουκούλλου!

Η ΠΟΛΙΣ ΟΠΟΥ ΓΛΕΝΤΟΥΝ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

ΤΙΑ - ΘΟΥΑΝΑ

Εκεί όπου συγκεντρώνονται οι γόντες και οι μοιραίες της θόδνης, δια να ζήσουν δι' ίδιον λογαριασμόν ώρας περιπετειάς.

ΕΝΑΣ ΤΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΑΚΩΝ ΑΠΟΛΑΥΣΕΩΝ

Η Τζόαν Κράουφορντ, η περίφημος γόντσα, που μετέχει πρώτη και καλύτερη εἰς τὰ γλέντια τῆς Τία Θουάνας.....

ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ ΕΧΕΙ ΤΟ ΣΕΞ-ΑΠΠΗΛ ΤΗΣ

ΠΟΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΠΗΤΕ ΟΤΙ ΓΕΡΑΣΑΤΕΙ

Ίδου τι συμβουλεύει η διάσημος γαλλίς συγγραφέας κ. Κολέττ.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΕ ΠΑΝΤΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΕΣ

Ἡ γυναίκα, ὅταν περάσῃ ἀπὸ μίαν ὡριμότητα ἡλικίαν, κάνει τὴν ὁμορφίαν της. Τὸ πρόσωπόν της μαρμαρίνει, γεμίζει ρυτίδες, ἡ δροσὶὰ καὶ ἡ χάρις ἐξασθενεῖται καὶ κανένας ἄνδρας δὲν σκεπτεται νὰ κατακτήσῃ μίαν γυναῖκα πὺ ἔχει περάσει τὴν πενήντα, ἔκτος φυσικὰ ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν σημαίνουν ὅτι μίαν γυναῖκα, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἴναι, πρέπει ἀπαραίτητως νὰ χάσῃ τὴν γοητείαν της. Τούτωντίον, ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποῖας μίαν γυναῖκα, μετὰ κάποια μαλλιά, εἰς ἡλικίαν ἀρκετὰ προχωρημένην, παρουσιάζει πολὺ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ μίαν νέαν πὺ δὲν ἔχει ἐγκαταλείψῃ τὸν ἑαυτῶν της καὶ δὲν γυναικεῖα τὰ μέσα ἐκείνα διὰ τὰ ὁποῖα κατατάσσεται τὸ ἐνδιαφέρον τὸν ἄνδρα.

Ἡ συννηθισμένη κοκετορία δὲν ἔχει καμμίαν θέση ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπίσης ὅλα τὰ τεχνάσματα πὺ μεταχειρίζονται αἱ νέαι γυναῖκες διὰ νὰ προκαλέσουν καὶ νὰ διατηρήσῃ τὸν ἄνδρα ἐνδιαφέρον, δὲν ἡμποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Χρεάζεται κάτι ἀντίστοιχον, κάτι τὸ πολὺ διαφορετικὸν, τὸ νέον, τὸ ἐνδιαφέρον.

Παρ' ὅλα ταῦτα, καὶ εἰς τὴν προχωρημένην αὐτὴν ἡλικίαν ἡ γυναίκα διατηρεῖ πάντοτε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀρεσθῇ. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ προσελκύσῃ ἐπάνω της τὸν ἄνδρα κίχλεμα, πράγμα βέβαιον ὅταν ἐγνώσκει καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῆν. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ὅμως μεταχειρίζεται ὅλα τὰ μέσα.

Καὶ πιθανὸν νὰ ἔχουν δικαίον ἐν μέρει. Διότι εἶναι καθῆκον κάθε γυναικὸς

νὰ εἶναι πάντοτε ὡραία διὰ τὸν ἄνδρα της, εὐχάριστος εἰς τὰ παιδιὰ της, συμπαθητικὴ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποῖους περιποιεῖται καὶ ἀνατρέφει. Εἰς ὅλα αὐτὰ ἡ ἡλικία δὲν παίζει κανένα ρόλον. Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε γυναικίκα, μέχρις τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς της.

Μέγα μέρος λοιπὸν τῶν περιποήσεων πὺ ἔχει ἡ γυναίκα εἰς τὸν ἑαυτῶν της ὅταν εἶναι νέα, δὲν πρέπει νὰ τὰς παραλείψῃ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἡλικίας. Ἡ ὁμορφία εἶναι ἡ λεπτότερη ἐνδείξις τῆς υγείας. Καὶ μόνον λοιπὸν εἰς τὸ δόγμα αὐτὸ ἔδω βασιθεῖ, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶναι πάντοτε ὡραία, ἂν ὅχι ἀπέναντι τῶν ἄλλων, τοῦλάχιστον ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ της.

Εἰς κάθε ἡλικίαν, ἡ γυναίκα δὲν πρέπει νὰ εἶναι οὐτε πολὺ κοινότοπη, οὐτε πολὺ ἀδύνατη. Τὸ πρόσωπον καὶ ἡ ἔννευ δὲν εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ εἶναι πάντοτε δροσερὴ, διότι εἶναι ἐνδείξις καλῆς πεπτικῆς συστήματος καὶ καλῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Καὶ εἰς κάθε ἡλικίαν, ἡ καθαρὸς τῆς ἐπιδερμίδος δὲν ἡμπορεῖ παρά νὰ διατηρῇ εὐχάριστα ἀποτελέσματα εἰς τὴν υγείαν.

Λόγω ὅμως ἀκριβῶς τῆς προχωρημένης ἡλικίας, τὸ σῶμα ἔχει μεγαλύτερον ἀνάγκην περιποίησης. Ἀς ἀκούσουμε τί λέγουν οἱ εἰδικὸι ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἐν πρώτοις εἶναι ἀπαραίτητος μίαν καλὴν ἀσπινοῦσα, μετὰ τὴν προσθήκην μίας λιπαρῆς οὐσίας. Τὸ πρόσωπον ζητεῖ περισσότεραν περιποίησιν ἢ ἄλλοτε, διότι πρέπει νὰ ἐπιβραδυνθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἡ σκλήρυνσις τῆς ἐπιδερμίδος πὺ θὰ προκαλέσῃ τὰς ρυτίδας.

Ὅλα τὰ στυπτικά μέσα πρέπει νὰ ἀποφεύγονται, διότι μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν τῶν δερμὰ κάνει τὴν ἐλαστικότητά του καὶ μετὰ αἱ ρυτίδες γίνονται ἐντονότεραι.

Ὁ λαϊκὸς καὶ τὰ μπράτσα δὲν πρέπει νὰ ἐπιδεικνύονται ὅπως ἄλλοτε. Τὰ χέρια ὅμως, μετὰ μίαν καλὴν περιποίησιν χάρις εἰς τὴν ὁποῖαν διατηροῦν τὴν δροσερότητά των, ἡμποροῦν νὰ μένουν γυννά. Ὑπάρχουν χέρια πολὺ ἐκφραστικά, ὅσον καὶ τὸ πρόσωπον, ὡστε τὸ νὰ τὰ κρύβῃ μίαν γυναῖκα ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ νὰ προσπαθῇ νὰ χάσῃ μέρος τῆς γοητείας της.

Ἀς ἐλθουμε τώρα εἰς τὸ πρόσωπον. Μετὰ τὴν πάροδον τῶν χρόνων τὸ γυναικεῖον πρόσωπον ἀποκτᾷ μίαν ἀνεκφραστον γλυκύτητα, ἰσως ἐπειδὴ ἔχει ἐκφράσει ὅλας τὰς συγκινήσεις τῆς ψυχῆς. Διὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς λόγον, ἐπειδὴ μᾶς ὁπτικοῦσαν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς καθαρῆς ζωῆς, τὰ χέρια ἔχουν τὸν ὅσον ἐκφραστικὰ ὅσον καὶ τὸ πρόσωπον.

Τὸ μακιγιάρισμα δὲν πρέπει νὰ κάμνῃ τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς ἀνωμαλίας τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ἀποχρώσεων. Διότι εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν τὸ δερμὰ εἶναι ἄλλο πολὺ χλωμὸν καὶ ἄλλο πολὺ κόκκινον, πράγμα πὺ κάμνει μίαν ἐντύπωσιν ὅχι καὶ τόσο εὐχάριστον. Εἰς τὴν περιποίησιν αὐτῆν εἶναι προτιμότερον νὰ δινεῖται εἰς τὸ δερμὰ σὰς ἕνα ἐλαφρὸν μελαχρινὸν χρώμα, μετὰ τὰ μέσα πὺ μεταχειρίζονται συνήθως εἰς ὅλα τὰ ἴνστιτούτα Καλλονῆς.

Ἡ φυσικὴ ἀγωγή δὲν πρέπει νὰ ἐν-

κνῶν τοῦ Χόλλυγουντ. Τὸ ἐσωτερικὸν του εἶναι μυθώδους πολυτελείας. Τὰ διαμερῖ ματὰ του ἐξαιρετικὸ πλούτον. Ὅλα τὰ μοντέρνα κομφορ εἶναι συγκεντρωμένα σ' αὐτὸ, τὸ δὲ χρῆμα ρεῖ ἀφθοοῦ καὶ ἀφειδῶς..... (Ἀς σημειωθῇ ὅτι τὸ ξενοδοχεῖο-χρυσωχεῖο αὐτὸ, ὅπως καὶ τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς Τία Θουάνας, ἐνῆκουν σὲ γνωστότατους παραγωγούς τοῦ Χόλλυγουντ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν δρᾷ ἕνα μοναδικὸν τρόπο νὰ.....παίρνουν πῶς ἀρκετὰ μεγάλο μέρος ἐπὶ τοὺς μισθοὺς πὺ δίνουν στοὺς ἀστέρας τῶν ἑταιρειῶν των!)

Στὴν Τία Θουάνα ἐπικρατοῦσε, τὸν καιρὸ πὺ ἦταν ἀπηρευμένα τὰ πὸτὰ στὴν Ἀμερικὴ, ἡ ἑξῆς παράδειξη συνθήσεια : Γιά νὰ μὴν ἔχῃ φασαρίες τὸ Μεξικὸ μετὰ τὴν Ἀμερικὴ, κάθε Ἀμερικανὸς πολίτης (στὰρ) πὺ ἔφευγε ἀπὸ τὴν Τία Θουάνα γιά τὸ Χόλλυγουντ, ὑπεβάλλετο σὲ μιά... πλήρη δοκιμασία. Τὸν ἔβαζαν νὰ περπατῇ ἐπάνω σὲ μίαν γραμμὴ πὺ ἄραζαν σὲ x' με μετὰ κίματα. Ἀν τὴν περνοῦσε χωρὶς.....τρικλοῦμα, ἐσημειῖτο πὺς ἦταν ξεμέθυτος καὶ τοῦ ἐπιτεπείοντο νὰ φύγῃ. Ἀλλως, τὸν κρατοῦσαν ὡς ὅτου ξεμεθύσῃ.

Τὸ θέμα πὺ παρουσιάζουν οἱ γλέντες τῆς πόλεως αὐτῆς εἶναι πολὺ περίεργον. Σοβαρότατοι στὰρ τοῦ παγκοσμίου κινηματογράφου ἐπιδίδονται στῆς - ἀδιάντροπες τρέλλες καὶ καλύτεραι - αἱ πὺ μόνον δραματικούς καὶ τραγικούς ρόλους ὑπεδύθησαν στὴν ὀθόνη, παίζουν τὸν πῶ εὐθυμο ρόλο τῆς ζωῆς των.....

Ἡ Θουάνα εἶναι μίαν πόλιν πὺ μόνον οἱ εὐτυχῆς τῆς γῆς ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ.....τὰ μέσα νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν!

BEN. ΦΑΙΝΣΙΑΜΠΕ

ΜΙΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΒΕΝΤΕΤΤΑ

Ἡ χαριτωμένη Βεντέττα τοῦ γερμανικοῦ κινηματογράφου Λίλιαν Χάρβεϋ (ἐγὼ οὖρα) ἕνα φιλμ μετὰ τὸν Σάρα Μπουγιέ. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ πὺ ἡ διάσημος πρωταγωνίστρια παίζει μετὰ τὸν μεγαλύτερον ἡθοῖον, τὸν ἀλημονόπτον ἥρωα τοῦ «Λίλιαν». Ἀντιμετρεῖ τὴν ἡλικίαν τῶν ἑργῶν, πὺ φέρει τὸν τίτλον : «Ἐγὼ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα».

ΚΟΡΙΤΣΙΑ.....

Κορίτσια τῶν ἀποκεντρωμένων ἀντικαταστάσεων (κίαν) κοντὰ σὰς νὰ ζοῦσα τὴν ὥρᾱς τῆς πύξης (οἱ γεννητοῖς), νὰ χαίρωμαι, ὅπως χαίρωμαι τὸν (σέριτικο ἔρωτα) σὰς οἱ βλάμπεδες πὺ σὰς μιλῶν τῇ (νύχτα) στῆς γυναικῆς.

Νάναγαλλῶν στῆς μυρωδιῆς, πὺ ἀφῆλ (νουν) τὸ χανῆται, μετὰ τὰ γκρενὰ νουρῶν καὶ καλῶν (οἱ βασιλικὸς) μέο' ἀπ' τὰ τζάγια νὰ θυρᾷ τὰ (φλογερά) σὰς μάτια πὺ κρυφοπαίχνιζοντες μετὰ τοὺς (περαστικούς).

Χρῶσα, Κατίνα, Σταυρωτῇ, Βίβη, Καλ (λίον) ἔρωτα, (οἱ) γυναικῆς, πὺ ἀφῆλ (νουν) τὸ χανῆται, μετὰ τὰ γκρενὰ νουρῶν καὶ καλῶν (οἱ βασιλικὸς) μέο' ἀπ' τὰ τζάγια νὰ θυρᾷ τὰ (φλογερά) σὰς μάτια πὺ κρυφοπαίχνιζοντες μετὰ τοὺς (περαστικούς).

Π. ΣΤΥΛΙΤΗΣ

Ο ἑλληνικὸς στίχος

ΚΑΛΩΝΙΑΤΕΡΑ

«-Ἀρχόντισσα Ροδῖτισσα, πὺς μὴ κέκε; Γυναῖκες δέχονται μίαν συνθήσεια ἀρχαία ἐδῶδε». «-Ἐγὼ ἕνα ἀνίψι, τὸν Εὐκλέα, τρεῖς ἀδελφὰ, γιὰ, πατέρα Ὀλυμπιονίκης (κε)».

Νὰ με ἀφῆτετε πρέσει, Ἑλληνοδοῖκες, καὶ γιὰ νὰ καμαρώσω μέο' στὰ ὦρα κορμῇ, πὺ γιὰ τὸ ἀγρίλι τοῦ Ἡρακλέα παλεῖον, θαυμαστὸς ψυχῆς ἀντρίκης.

Μετὰ τὰς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὁ (μῶς) σὲ μίαν αἰώνιον ἀνίψι, πὺ ἀφῆλ (νουν) τὸ χανῆται, μετὰ τὰ γκρενὰ νουρῶν καὶ καλῶν (οἱ βασιλικὸς) μέο' ἀπ' τὰ τζάγια νὰ θυρᾷ τὰ (φλογερά) σὰς μάτια πὺ κρυφοπαίχνιζοντες μετὰ τοὺς (περαστικούς).

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

ΑΠΟΦΕ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Ἀπὸ τὸ κρασί γιὰ μίαν ζωὴ χρῆσι τὴν πλάνην μετὰ προσέσεια ἐγνοῖα πὺς ἔσται αἰώνια : ἀφοῦ-ζωὴ χρῆσι καὶ μὴ σῶμα ἀπ' τὸ κρασί τῶν θλίψεως τοὺς καυνοὺς καυνοὺς τοὺς παίρνει ὄνερ.

Πιὸς τάχα θὰ μὴ πορῇ νὰ πῇ φαρμακερὰ ἐγνοῖα πὺς ἔσται αἰώνια : ἀφοῦ-ζωὴ χρῆσι καὶ μὴ σῶμα ἀπ' τὸ κρασί τῶν θλίψεως τοὺς καυνοὺς καυνοὺς τοὺς παίρνει ὄνερ.

Ἀπὸ τὸ κρασί μετὰ τὰς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὁ (μῶς) σὲ μίαν αἰώνιον ἀνίψι, πὺ ἀφῆλ (νουν) τὸ χανῆται, μετὰ τὰ γκρενὰ νουρῶν καὶ καλῶν (οἱ βασιλικὸς) μέο' ἀπ' τὰ τζάγια νὰ θυρᾷ τὰ (φλογερά) σὰς μάτια πὺ κρυφοπαίχνιζοντες μετὰ τοὺς (περαστικούς).

Τ. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ

Α' ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΔΟΣ ΒΟΤΑΝΟΛΟΓΟΥ

...τους μου, οι οποίοι ήθελαν πριν περουν
αυτήν συλλέγουν αράα, και να είναι των
αυτοφάνων πτηνών και έπειτα να κυνη-
γήσωμε και μερικά μεγάλα, επιρροχών
αυτών ακολουθώντας τον οδηγό μου, με-
τα να εις την διασπείρατον πυκνότητα των
λάσων και των ριζών. Όταν έφθάσα
αυτήν μακράν από την όχθη, ου-
αυτήν μετάνω μέσας του θάλαμου και έ-
λάσας στους κλάδους των δένδρων εις
πρώτες φάλας. Ταυτόχρονα τα φοδι-
μένα πουλιά υψώνοντο κατά έξοχόν
ας πάνω από τα κεφάλια μας. Άγριοι
αετοί, αγριόχηνες, άγριοι κύκνοι, φα-
καροκόρακες, απτηνθούσες, ψαροφάγοι
ελεκάνοι, πρίστεις, κολυνθίδες, ίεσις,
ευκοροβίοι και μερικοί μεγάλοι πελαγο-
ί εστριφογυρίοντες έπάνω από τα κε-
φάλια μας, κατέβαιναν στα νερά και τα

διετρέφα εις κάθε όθμη. Επαιχώς κάτι
μου το υπενθύμισαν. Ένώ ειχα κόψει με
το έκδρομικό μου μοχαίρι έναν κλάδον
για να στρίψω την μηχανή μου, το μα-
χαίρι μου εγλύστρησε και εσχάθηκε στον
πυκνό θάλαμο επάνω εις τον όσον πα-
ντα. Έσκασα και έβασα με το χέρι
μου για να το βρω. Το χέρι μου όμως
εβλήθησε όλων και περισσώτερον και
μόνον όταν ευρέθη ολοκληρών έως τον
πόνο το νερό αισθανθήκα ότι ει-
παράσπαστον κινητή όφιο που σκαπέ-
ει τον επιφανή μου κλάδο και ότι ει-
τε φάσκει στον κρύν, καθαρό νερό
ποταμού. Το μοχαίρι μου όμως δεν ήτο
εκεί. Έβόρσα τον κλάδο που ειχα κό-
ψει εις το νερό και τότε μόνον, με την
άκρη του έζυλου, άγγιξα τον πυθμένα
που θα ήτο εις βάθος 5 μέτρων. Τότε

✱✱

Ύπερβολικός Ήλιος

Ο διευθυντής του τρελοκομεί-
ου: Τους έβρισες τους τρεις τρελλούς,
που μας έφωγαν ;

Ο νοσοκόμος: Τρεις ! Συμφόρ-
α μου !... Ένώ έβρισα δεκατέσρεις και τους
φέρνει ή άστυνομία...

Προβλεπτικότητα ότλαψή

- Με ποιος θα ήπτε στο κυνήγι ;
- Με κάτι γνωστός μου.
- Φαρόδρα πως θα πγαίνατε με
αγνημένη.
- Ά, όχι ! Μεταξύ μας, δεν είμαι κα-
λός σκοπευτής κι έτσι ποτέ δεν θα έ-
βρεθα σε κίνδυνο τους δικούς μου.

ρα, είναι ηλικίας επάνω από 60 χρό-

πλευστή κανείς διά μέσου των καλαμιῶν
κλάδων καὶ τῶν ριζῶν. Ὅταν ἐθάλα-
τοῦσα. Ἐκφυα καὶ ἔφαξα μὲ τὸ χέρι
τοῦ μαρτυροῦντος. Τρεῖς Συμ-

φρούτων καταστρεπτικά και τους άφαι-
των οχθών γνωρίζουν να χειρίζονται
πάνω στους κλάδους των δένδρων τις
μόνον όταν εύρεθή δολοκλήρον έως τον
φέρνει η αστυνομία...

— Ένα αυτογάτο της Κρήτας! Καρμυ πουλήθηκε τεραστιάσι από Χάλλυμ — Μητέρα, μπορείς να με τιμωρήσεις

του Ρουζβέλτ για...3 μόνον.

τροφοδοτούνται από διάφορες πηγές και φάλαγμοι, κατέβαιναν στα νερά και έφταναν στο βυθό σε βάθος 5 μέτρων. Τότε έβγαζαν το κινδύνου τους δικούς μου.

ΔΙΛΙΠΟΥΤΕΙΑ
Ο Α΄. ΑΡΙΘΜΟΣ
ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Μιά τρομερή άτυχία που μετα-
μορφώνεται σε τυπογραφικό
λάθος.

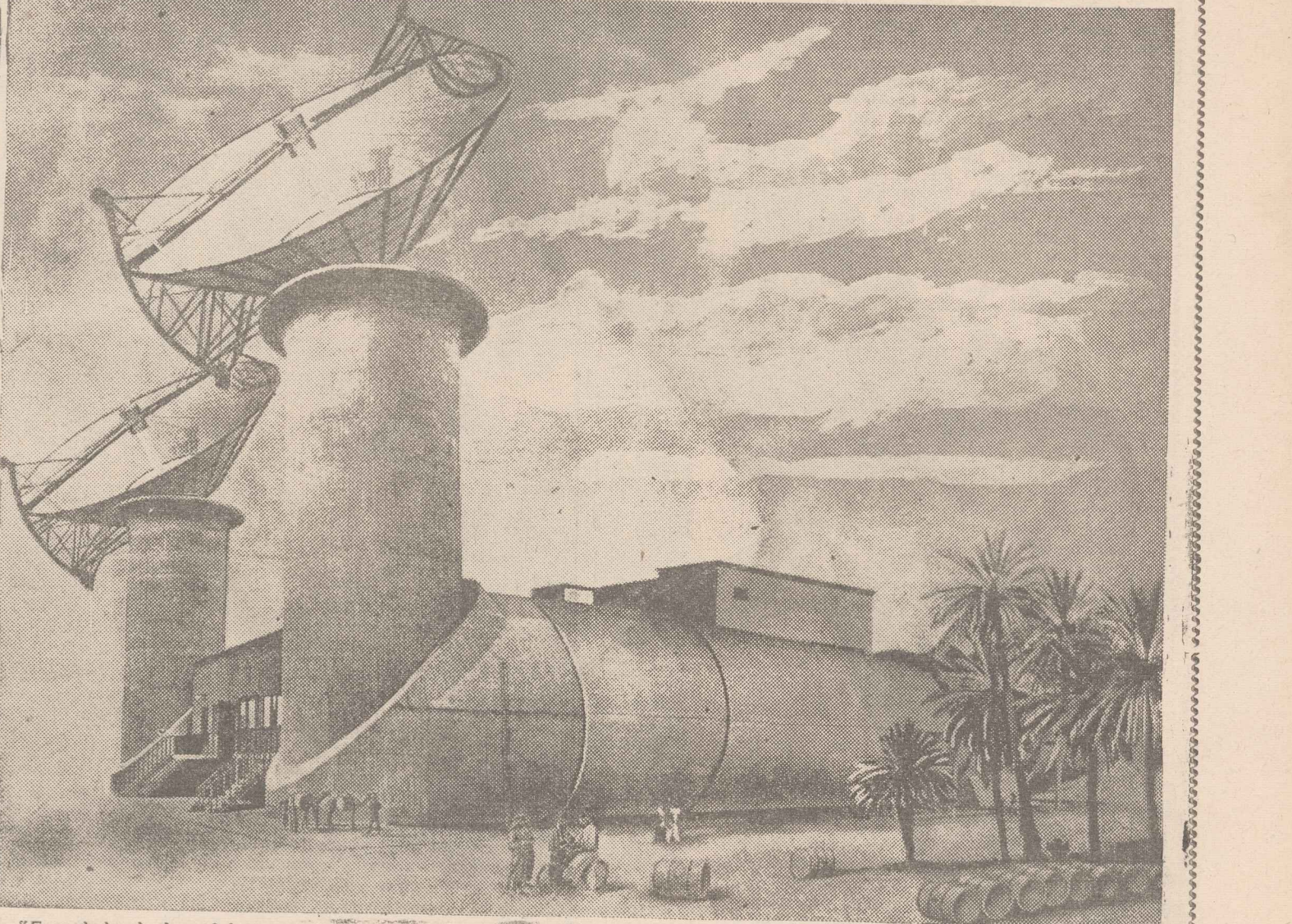
ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

—Ήσαν κλεισμένοι οι ουρανοί την
ώρα που γεννιόμουν...
—Ήταν αυτή η στερεότυπη φράση, που
δικαιολογούσε πάντα τα άτελείωτα κι
άκαταληκτα παθήματά του ο μάστορ-
Πέτρος, ο παλαιός μακάβιος. Ο τρα-
γικός επίλογος κάθε επιχείρησός του,
που μετασφαιρόταν πάντα σε παταγώδη
άποτυχία. Η κακοτυχία αυτού του άν-
θρώπου ήταν κάτι που σου χαλούσε τον
νού.
Μαθητής ακόμη στο σχολείο, δέχτηκε
το πρώτο χτύπημα της μοίρας του:
—Εσύ, ο δεύτερος του πέμπτου θρανί-
ου, γιατί γελάς; έβρανον φωνήσε μίαν
ημέρα ο καθηγητής των θρησκευτικών,
έναν πράσινο και στριμμένο γεροντά-
κος με έφτα θαμνούς προσώπια.
—Μά, κύριε... έτραύλιζε ο Πέτρος.
—Σκαμός, θάλακα, έβρυχήθη ο κ. κα-
θηγητής. Σήκω επάνω... Πλησίασε...
Σηκώθηκε σαν έρεμμένη γάτα και
πλησίασε στην έδρα.
—Με ποιόν τολμήσεις να γελάσεις ά-
ναιδώτατε; έβρυχήθη πάλι η μαινομέ-
νη προσώπια...
—Δέν γέλ...
—Σιωπή ζών...
Σήκωσε το χέρι του ο δάσκαλος να
χτυπήσει τον μαθητή. Ο άτυχος προσε-
πάθησε ν' αποφύγει τον μπάστο, κάπως
το χέρι του ήλθε σ' έσπαφή με την μύτη
του καθηγητού και τα γυαλιά των έφτα
θαμνών τυνάχτηκαν στον άέρα για να
διαλυθούν εις τα έξ αν συνετέθησαν.
Ο Πέτρος τιμωρήθηκε με παντοεινή
άποβολή από όλα τα σχολεία του κρά-
τους.
Μεγάλωσε, χωρίς να μπορεί να
στρώσει πουθενά. Πήγε στρατιώτης. Με
ψύλλου πήδημα, ολο και πειθαρχείο
δούλευε. Κόντευε να καταντήσει μόνιμος
στρατιώτης απ' τις πολλές τιμωρίες. Με
τά χρόνια πέθανε ο πατέρας του. Με τα
λίγα λεφτά που του άφησε άποφάισε
να υιοθετήσει. Παντρεύτηκε κι άνοιξε
εμπασκάλικο σε κάποια συνοικία. Πριν
περάσουν τρείς μήνες έπιασε την γυναί-
κα του, που τον αντικαθιστούσε στη συ-
νελικτική πασαδάκι και το έμπόρευμα του
εμπασκάλικου είχε μετατραπεί σε έρεσι-
άδα. Έβρισκε την γυναίκα του και έ-
κλεισε το μαγαζί.
Κατάκτησε τελευταία να γυρίσει μ' έ-
να κορροτσάκι να πουλάει χορταρικά.
Και μία μέρα που κάθισε να ξεκορ-
ροστίσει σε κάποια ταβέρνα, ένας λαχείο-
πώλης του έγινε τυμπόρουι.
—Πάρτο μπήματα, θά κερδίσεις το έ-
κατομύριο...
Κι' όλα τούθ'αζε το λαχείο κάτω από
τη μύτη του.
—Εγώ, παιδί μου, δεν έχω τύχη. Ή-
σαν κλεισμένοι οι ουρανοί την ώρα που
γεννιόμουν. Τι να το κάμω το λαχείο;
—Ως τόσο το πήρε. Πού ξέρεις τι γίνε-
ται;
Το άλλο δράδυ στην ταβέρνα έφεραν
το παρατήρημα της έφημεριδος με τους
κερδισμένους αριθμούς του λαχείου. Σάν
από κάτι σπασμένους έβριζε μία ματιά
και... τα μάτια του γυρνούσαν...
—Έχει γούστο, ψιθύρισε τρέμοντας.
0319, μηδέν πρακσία δέκα εννιά...
Με μαύρα στοιχεία έβρισκάν στην
πρώτη σειρά ο πρώτος αριθμός που κέρ-
δισε τις 500 χιλιάδες: 0319. Έβγαλε
με δάκτυλα που τρέμανε το λαχείο του.
Τό ξέβιδωσε και: 0319... Κύριε έλεή-
σον! Έίχε κερδίσει λοιπόν;
—Εκείνο το δράδυ όλα η είσπραξη του
ανάδικο μετετέθη στο ταμείο του τα-
βερνιέρη.
Την άλλη μέρα πρωί-πρωί θρέθηκε
στο γκισέ της έταρείας, του λαχείου.
—Απλώσε επιδεικτικά το λαχείο του
μπροστά στον άγουρο-εμπνημένο υπά-
λληλο, μη μπορώντας να θυσάει μιλά ά-
πο τη χαρά του. Ο υπάλληλος το πήρε,
τούρριξε μία ματιά, συμβουλευτηκε τον
έπίσημο πίνακα των κερδισμένων, και
άποδής του το επέστρεψε.
—Δυστυχώς, δεν κερδίζει τίποτε, κύ-
ριε...
—Αντροπελέκι, σεισμός, κατοποντισμός
δέν θά τούκανε τόση εντύπωση, δη οί
πέντε αυτές λέξεις.
—Μά... έτραύλιζε. Ή έφημερίδα...
Κύτταξε ο υπάλληλος την έφημερίδα
και κούνησε λυπηρά το κεφάλι του:
—Τυπογραφικό λάθος κύριε. Δυστυ-
χώς...
Και τούθ'αζε μπροστά στα μάτια του
τον έπίσημο πίνακα των κερδισμένων,
που διεικνίετο με μαύρα γράμματα ο
πρώτος αριθμός: 0319.

Πώς θα άποθηκεύωνται και θα χρη-
ο ΗΛΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Αί γιγαντιαία έγκαταστάσεις και τα μηχανήματα που θα

Η χρησιμοποίησης της τεραστίας δυ-
νάμεις, την οποίαν αντιπροσωπεύουν
οι ήλιακοι άκτινες, άποτελεί διά την έ-
πιστήμην ένα πρόβλημα, τό όποιον την
άπασχόλησε κατ' επανάληψιν, εξακολου-
θεί να την άπασχολή μέχρι σήμερον και

Ένα από τα άποτελέσματα της χρησιμοποίησης του κοινεσβαρισμένου ήλιου. Είς τον Βόρειον Πόλον, έν μέ-
σω των πάγων, θά είνε δυνατόν να δημιουργηθούν και να άδωκιμύσουν τροπικά δάσεις όπως εις την Σαχάραν...

θά την άπασχολήσει και εις τό μέλλον,
μέχρις ότου φθάσει εις την λύσιν του.
Διότι ή λύσις του θά ήτο τεραστίας ση-
μασίας δι' όλην την ζωήν της ανθρωπι-
νότητας. Η έναποθήκευσις των ήλιακών
άκτινων θά μάς επέτρεπε να μεταφε-
ρούμε—όπως έμερούμε σήμερα τα
πετρέλαια, την βενζίνη—όλον τον πλού-
τον των, τίς βιταμίνες, την θαλαπνήν τίς
θερμότητας των, την δύναμιν, που σκορ-
πίζουσιν στις χώρες, που σκορπίζει την ύ-
λειαν και την ζωήν.

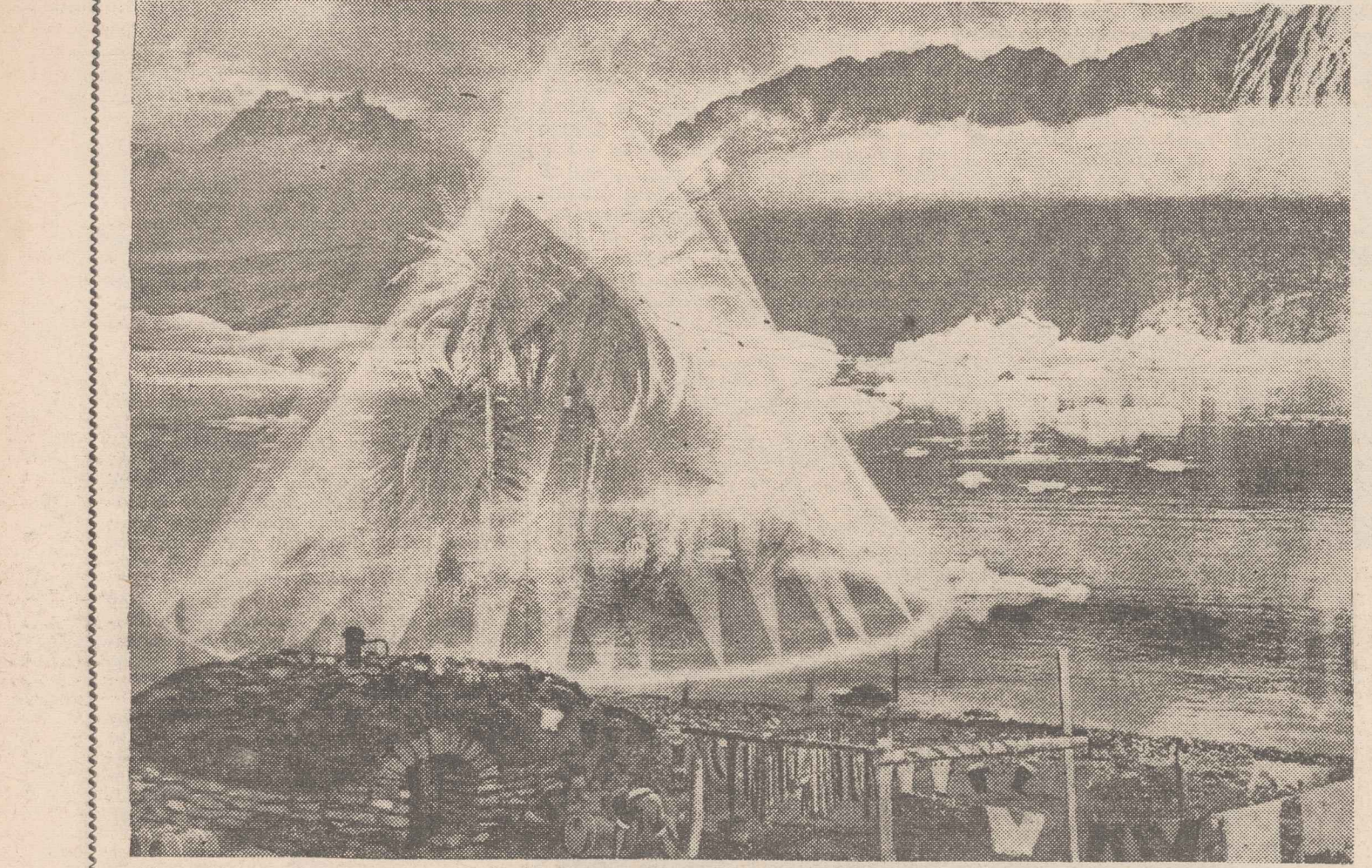

Μικρόν μηχανήμα δοκιμών δια την συγκέντρωσιν των ήλιακών άκτινων.

σιμοποιούνται αί ήλιακοί άκτινες
ΘΑ ΚΙΝΗ ΤΑ ΠΑΝΤΑ!

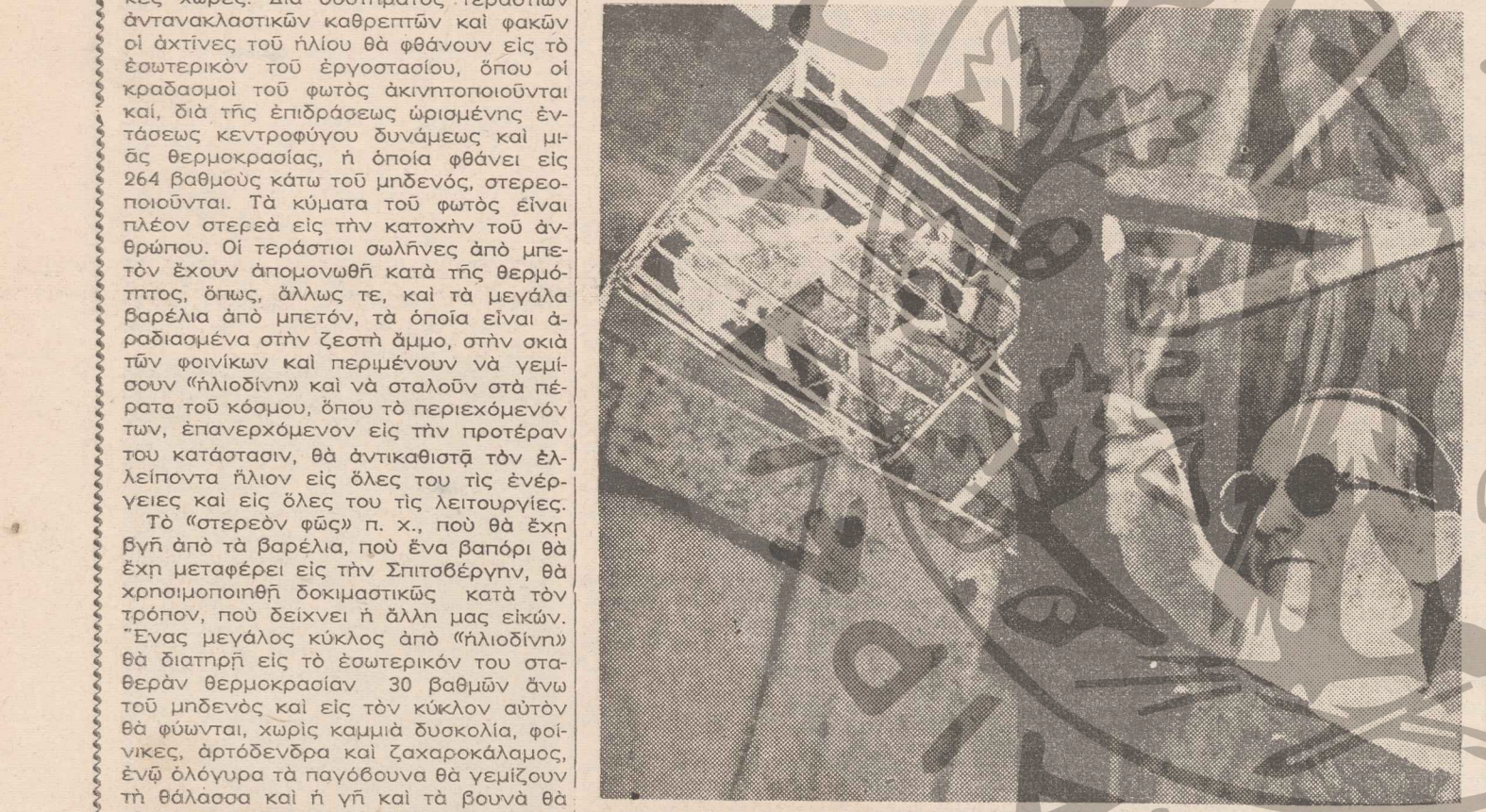
πραγματοποιήσουν ένα παράτολμον όνειρον του ανθρώπου

ρου εις τό έσωτερικόν του κτιρίου των.
Έκτος δέ των διαφόρων όμνων εις τον
ήλιον και εις τό φώς, είναι έκτάκτως
συγκινητικό και άλληγορικό τό ύμαιο
ποίημα του μεγάλου Έντμοντ Ροσσάν,
στο όποιο ή γρηιά γιαγιά βγήκε να γε-
κλίμακα λειτουργούν μηχανές, που χρ-
σιμοποιούν την δύναμιν των ήλιακών ά-
κτινων, για να παράγουν άτμο, που μπο-
ρεί να θέσει εις κίνησιν ένα μικρό συ-
νολό ή αντίλιν. Μία τέτοιον όνειρον του
σκεψή είχαν επινοήσει ήδη ένας έπιστή-

Τό σχέδιον μιας τεραστίας έγκαταστάσεως συγκεντρώσεως του ήλιου, που θα γίνει εις την Ισημερινήν Άφρικήν.

μια ήλιο τό χειμαράζει της, για να τον
πάρη στον άρρωστο έγγονό της. Και ο
καλός Ίησους, που την συναντά και συγ-
κινείται από την άγάπη της, κάνει τα
θαύμα και ή γιαγιά πνιγναι μίαν άμα-
λήν ήλιο στο έγγονάκι της, που, βέβαια,
γίνεται καλά.
—Άλλά ως επανέλθουμε στην «ήλιοδι-
νη», στο πρόβλημα της έναποθηκεύσε-
ως της και στους μηχανικούς. Η μεγάλη
μας εικών παρουσιάζει τό κατά φαντα-
σίαν «κεντρικόν εργοστάσιον έναποθη-
κεύσεως και παραγωγής «ήλιοδίνης», τό
όποιον θά εύρίσκει κάπου εις τό κέν-
τρον της Σαχάρας, ενώ άλλα, παρόμοια,
θά είναι έπαρμένα παντού, κατά μήκος
του Ισημερινού και σε όλες τις τροπι-
κές χώρες. Δια συστήματος, τεραστίων
αντανακλαστικών καθρεπτών και φακών
οι άκτινες του ήλιου θά φθάνουν εις τό
έσωτερικόν του εργοστασίου, όπου οι
κραδασμοί του φωτός άκτινοποιούνται
και, δια τίς επιδράσεις ύπιοσμένης έν-
τάσεως κεντροφύγου δύναμεις και μι-
ας θερμκρασίας, ή όποια φθάνει εις
264 βαθμούς κάτω του μηδενός, στερεο-
ποιούνται. Τα κύματα του φωτός είναι
πλέον στερεά εις την κατοχήν του άν-
θρώπου. Οι τεράστιοι σωλήνες από μπε-
τόν έχουν άπομονωθεί κατά τις θερμό-
τητες, όπως, άλλως τε, και τα μεγάλα
βαρέλια από μπετόν, τα όποια είναι ά-
ραδιασμένα στην ζεστή άμμο, στην σκιά
των φοινίκων και περιμένουν να γεμί-
σουν «ήλιοδίνη» και να σταλούν στα πέ-
ρατα του κόσμου, όπου τό περιεχόμενον
των, επανενεργούμενον εις την προτέρην
του κατάσταση, θά αντικαθιστά τον έλ-
είποντα ήλιον εις όλες τις λειτουργίες.
Τό «στερεόν φώς» π. χ., που θά έχη
ργή από τα βαρέλια, που ένα βαρόρι θά
έχη μεταφέρει εις την Σπιτοβέρην, θά
χρησιμοποισθί δοκιμαστικώς κατά τον
τρόπον, που δείκνει ή άλλη μας εικών.
—Ένας μεγάλος κύκλος από «ήλιοδίνη»
θά διαπρή εις τό έσωτερικόν του στα-
θεράν θερμκρασίαν 30 βαθμών άνω
του μηδενός και εις τον κύκλον αυτόν
θά φυώνται, χωρίς καμμία δυσκολία, φοι-
νίκες, άρτόδενδρα και ζαχαροκάλαμος,
ενώ όλονντα τα παγόβουντα θά γεμίζουν
τη θάλασσα και ή γή και τα βουνά θά
είναι σκεπασμένα με πάγο και χιόνι.
Η ολήθεια είναι ότι εις μικροτέρων

Πώς θα γίνεται ή άποθήκευσις του ήλιου, δια περιστροφικού περισκοπίου
έφωδιασμένου με ειδικούς καθρέπτας.

ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ...
ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

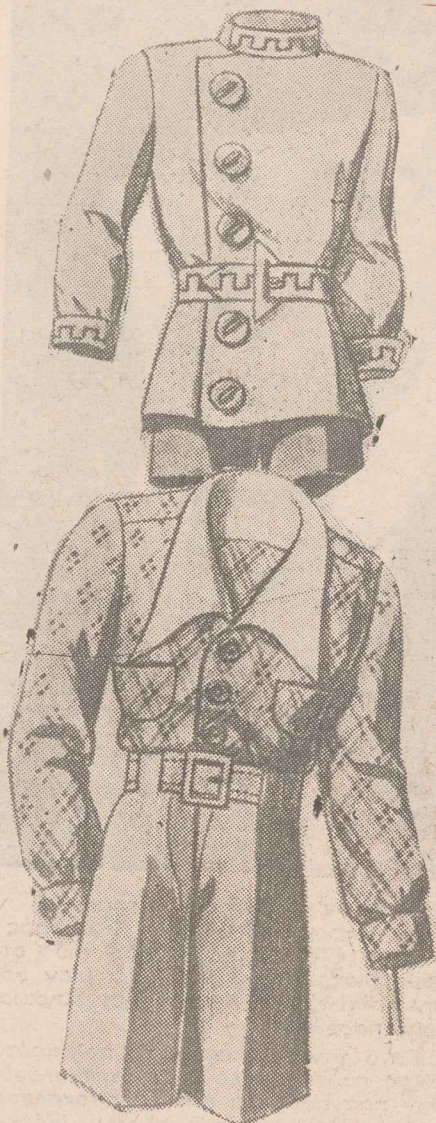
Περίερνοι ψυχικά έκδηλώσεις
που ή έπιστήμη άδυνατεί να έ-
ξηγήσει.

ΜΕΡΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

Παρ' όλες τις έπίμονες έρευνες που
διεξάγονται από πολλών ετών και ίδιων
των τελευταίων καιρών, όσον αφορά
τά ψυχικά φαινόμενα, τό δέξιον είνε ότι
ή έπιστήμη εύρίσκει ακόμη εις τό σκό-
τος και προσπαθεί—όταν δέν άρνείται—
με διάφορες θεωρίες και εξηγήσεις να
έξηγήσει, κατά τρόπον ικανοποιή-
σικόν όπως ήπιοτε, τις έκδηλώσεις των
άγνώστων ψυχικών δυνάμεων, χωρίς ό-
μως από τις θεωρίες και τις εξηγήσεις
της να βγαίνει κανένα θετικό συμπέρα-
σμα. Να μόν ή έπιστήμη δεσφώνει ότι,
έκτος των πέντε παλαιών αισθήσεων έ-
χουμε τουλάχιστον άλλες δέκα άπό-
κρυφες, οι όποιες χρησιμοποιούν τις με-
σάζουσας διά την επικοινωνίαν μας με
τον έξω κόσμον στις λεπτότερες έκει-
νες έκδηλώσεις, τις όποιες οι πέντε
γνωστές αισθήσεις μας δέν μπορούν να
συλλάβουν. Άφ' έτέρου, πλείστα πειρά-
ματα πλείστων «ψυχικών» συνεδριάσεων
άπεδείχθησαν άπλούστατα ότι πσαν
κάλλιστα προπαρασκευασμένα τεχνά-
σματα και άγυρτες. Άμφότερα τα ά-
νωτέρω όμως δέν είνε δυνατόν να κα-
ταστήσουν άνύπαρκτα γεγονότα τό ό-
ποια «υπάρχουν» καθημερινώς εις την
ζωήν μας, τό όποια υπάρχουν από των
άρχαιοτάτων χρόνων, εις τό όποια τό
πρώτο δέν δίνει καμμίαν συγκεκριμένην
έξηγήσιν και από τό όποια οι άγυρτες
μερικών άπατελών δέν μπορούν να ά-
φαιρέσουν την άγνωστική και μυστηριώ-
δη σσαρότητα των.
Είνε γνωστή π. χ. ή άφήγησις άρχαι-
ου συγγραφέως, κατά την οποίαν δύο
φίλοι διερχόμενοι από την Κορίνθον ή-
ναγκάσθησαν να μείνουν σε χωριάτα
οπίτα. Την νύκτα ο ένας είδε στο όνει-
ρο του ότι ο φίλος του τον καλούσε εις
δοξίαν. Δέν έδωσε σημασίαν άλλ' ο
φίλος του επανήλθε και δευτέραν και
τρίτην φορά λέγοντάς του να σπύσει
διότι τον σκοτώνουν. Την τελευταίαν
φοράν του είπε ότι ήτο άργά πλέον, ότι
τον είχαν σκοτώσει και τό πρωί, προτού
ανοίξη ή τάδε πύλη των τεϊκών της Κο-
ρίνθου, να εύρίσκει έκει. Θά ήρκετο
ένα κόρρο με κοριά. Να τό σταματού-
σε και να διάσασσε τους φρουρούς της
πύλης, καταγγέλλοντάς τον θάνατό του,
να φάσουν μες την κοριά όπου θα εύ-
ρισκαν τό πτώμα του. Ο όποις έόπευσε
να συμμορφωθί προς τις υποδείξεις αυ-
τές και πράγματι τό πτώμα του φίλου του,
τον όποιον είχαν δολοφονήσει την νύ-
κτα οι φιλοεχθιστάς αυτόν διά να τον
κλέψουν, εύρεθί στο κόρρο κάτω από
την κοριά.
Γενότα της αυτής φύσεως, έκτοτε,
έχουν σημειωθεί κατά χιλιάδες. Η έπι-
στήμη κατέστη να γενομένη αυτή ύ-
πό μίαν έπικρίτην, να γενομένη από
πρόσφατον χωρίς όμως αυτό να μάς παρέ-
χη καμμίαν πραγματική έξηγήσιν. Άλ-
λα ως όουμε γεγονότα άλλων κατηγο-
ριών.
Ένας άνθρωπος βρέθηκε από τό σπύ-
του σφύριζοντας ή σιγοτραγουδώντας έ-
ναν ξεκαρμένον ήχο, τον όποιον είχαν
χρόνια να θυμίζει. Μετά ένα τέταρτο
της ώρας ή και πλέον, περνώνας τυ-
χαίως από ένα όροιο, άκούει ένα πιά-
νο ή ένα όργανον να παίζει τον ίδιο
ακριβώς ήχο ή μαινόμενον—αυτό για
τό σήκνουν τό πράγματι, άπόλυτως
άληθές— σ' ένα σπή, άκούει μετά δύο
λεπτά τό ραδιόφωνον να μεταδίδει από
ποίος ζέρει ποιο μακρινόν σταθμό τό ή-
δος τραούδι.
Ο μέγας Γερμανός αστρονόμος Τσελ-
νερ εξέθεσε έκτοτε την θεωρίαν, του
διαστήματος με τέσσερις διαστάσεις.
Μαθηματικός δύναται εύκόλως να γνη
ή παράστασις του διαστήματος αυτού, ο
Τσελνερ όμως ήθελε να τό άποδείξει
και εμπράκτως. Τότε εύρίσκει εις την
Άμερικην ένα πολύ γνωστό μνήμεν,ν,
που ελέγεται Ζλάντε. Έκλήθη εις την
Λειψίαν και επί παρουσία του περιήγαγε
φυσικός Βέρνερ, που άνεκάλυψε την πη-
λένρασον, του μαθηματικού Σντίμπερ
και του φιλοσόφου Φέκνερ, έν πληρεί
ήμέρα έγινε κατ' επανάληψιν τό αό-
κλουθον πείραμα. Ο Τσελνερ έσφράγι-
ζε τα δύο άκρα ενός κανόρου σπάγγου
που ήτο τεγνήμενος επάνω εις ένα μα-
κρύ, άδειο και λείο τραπέζι. Ο Ζλάντε
έκάλυψε πλείστον του Τσελνερ. Κανείς
δέν ήγγικε τον σπάγγον. Μόνον ο Ζλάν-

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Το πώς πρέπει να ντυθούν τα γυμνάκια, αποτελεί πάντα ένα δύσκολο πρόβλημα για τις μητέρες. Τα ανωτέρω δύο μοντέλλα είναι πολύ κομψά και πρακτικά.

Κουζίνα

ΚΟΤΤΑ Α ΛΑ ΜΙΛΑΝΕΖΑ

Για μία μέτρια κοττά χρειάζονται 150 γραμμάκια ρυζι, 3-4 κουταλιές βούτυρο, 4-5 κουταλιές αλεύρι, 50 γραμμάκια γάλα, 30-40 γραμμάκια τυρί, αλάτι, πιπέρι.
Καθαρίζουμε και βάζουμε να βράσουν την κοττά με τόσο νερό, ώστε να γίνει ύστερα το πιλάφι. Αφού ελαφρώσουμε το νερό, αλατίζουμε και ρίχνουμε λίγα καρότα και σέλινο. Έν τώ μεταξύ βάζουμε το ρυζι και αλατίζουμε νερό και, όταν βράσει η κοττά, τη βράζουμε, σουρώνουμε το ρυζι και κάνουμε το πιλάφι με το ανάλογο ζουμί.
Κρατούμε λίγο ζουμί, για να κάνουμε τη σάλτσα, ως εξής: Βάζουμε το βούτυρο και το αλεύρι σε μία κατσαρόλιτσα και, αφού τα δουλεύουμε στη φωτιά, ρίχνουμε το ζουμί και δουλεύουμε να τα δουλεύουμε με το γάλα. Εξακολουθούμε να τα δουλεύουμε στη φωτιά και ρίχνουμε το τυρί και, όταν βράσει η σάλτσα, αερίσουμε το πιλάφι.

Νοικοκυριό

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

Πολλές κυρίες, υπερβολικά τακτικές και καθαρές, παραμελούν τα μάλλινα είδη που φορούν. Τις βλέπετε, λ. χ., να αλλάζουν τακτικά άσπαστρα, να έχουν άσπαστρα που έχουν αναστρέψει, να μην τις πειράζει αν φορούν το ταγιέρ τους ολόκληρο τον χειμώνα χωρίς να το καθαρίζουν. Γι' αυτές, τα καθαριστήρια και τα θάβια είναι καταστήματα που τα χρειάζεται κανείς μόνον οσάκις του τύχη κανένα πένθος και θέλη βιαστικό βάψιμο, ή αν πέρη κανένας λεκές σ' ένα φόρεμα.

Αν εξαρσθή κανείς τα δυο αυτά τραγικά συμβάντα, τα καθαριστήρια είναι άγνωστα καταστήματα για πολλές.

Και όμως πρέπει να καταλάβουν καλά όσες θέλουν να λένονται τακτικές, ότι τα ταγιέρ ή τα πουλόβερ πρέπει να πάνε τουλάχιστον μία φορά μέσα στο διάστημα του χειμάνος στο καθαριστήριο.

Μη φαντασθήτε ότι το καθαρισμό καταστρέφει τα φορέματα, τούναντιον ξανανέωνει το ύφασμα και ζωηρείνει το χρώμα του.

Και κάτι άλλο ακόμη: Ποτέ να μη φούατε τα χειμάνια φορέματα, αν δεν τα στείλετε προηγουμένως στο καθαριστήριο, γιατί ο σκόρος καταστρέφει και κυνηγά ιδιαίτερος κάθε τι που δεν είναι άμεμπτου καθαριότητας.

Το ίδιο φυσικά γίνεται με τα χαλιά μας.

Επίπλωσις

ΤΑ ΠΑΡΑΒΑΝ

Για κάμποσον καιρό τα παραβάν είχαν εξοστρακισθή από την επίπλωσι. Ήσαν πολύ εν χρήσει τον 18ο αιώνα, γιατί τα δωμάτια που ήταν τότε πελώρια και ψυχρά είχαν ανάγκη των κινητών αυτών τοικιών, που έπαιρταν από τους άπειρους θαλάμους σε πολλούς μικροσκοπικούς. Τα χωρίσματα αυτά είχαν κάτι το τόσο πολύ γυναικείο, ώστε δεν μπορούσε κανείς τις εποχές εκείνης να φαντασθή μία μαρκισία ή μία κόμισσα χωρίς το κομψό αυτό επίπλω στο πλάι της.

Τώρα που ξαναγυρίσαμε στα μεγάλα δωμάτια που χρησιμοποιούν για πολλές μαζί χρήσεις, τα παραβάν ξαναμπαιίνουν στη μόδα.

Με τη δοθήθεια ενός παραβάν μπορούμε, να κρύψουμε ένα νιπτήρα, μία βιβλιοθήκη, ένα γραφείο και τόσα άλλα. Τα παραβάν γίνονται ευκολότερα είτε από χαρτί, είτε από πανί, που να μοιάζει με το χρώμα του τοίχου και φυσικά το ύλικό αυτό κολλείται επάνω στα ξύλινα τελάρα.

Τα παραβάν γίνονται με τρία, τέσσερα και περισσότερα ακόμη φύλλα, ανάλογως των αναγκών που έχουμε. Πλην της ανωτέρας χρησιμότητος όμως τα παραβάν έχουν και άλλο σκοπό. Να διακοσμούν ωραία το δωμάτιό μας.

Οι μπλούζες

Παλ βλ. εσοβαλιν έρτες

Η βασιλεία της μπλούζας επανέρχεται έφετος με όλη της τας τιμάς. Ίδου μερικά ωραία μοντέλλα, κρεασιόν των μεγάλων παρισινών οίκων.

Κτενίσματα

Πρέπει να μιλήσουμε και για κτενίσματα, γιατί και αυτά έχουν ύποστ μεγάλην μεταλλαγήν τελευταίως.

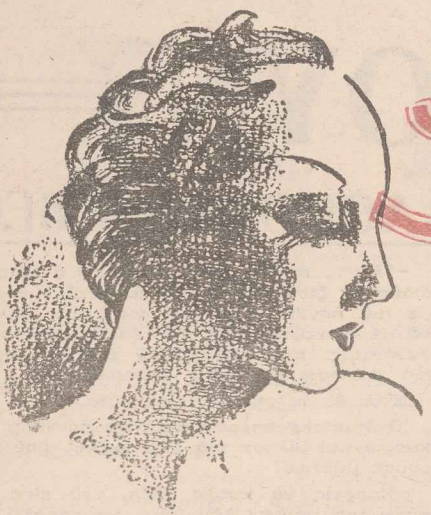
Αν τον χειμώνα ήταν ωραίες οι μπλούζες και τα άντλιασόν, το καλοκαίρι η διατήρησις όλων αυτών θα ήταν αρκετά δύσκολη, γιατί ως μην εχνοίμε ότι ιδρώνουμε, κάνουμε θαλάσσια μπάνια, ζούμε σε άκρογιαλίες. Υπό τοιούτους όρους λοιπόν, δύσκολα διατηρούνται τα κατσαρά μαλλιά. Έπειτα, αν είμαστε στην έξω, είναι δύσκολο να έχουμε τον κουσάρφ μας όποια στιγμή θελήσουμε και έτσι, δεν μας μένει άλλο παρά ν' αλλάξουμε κτενίσμα το καλοκαίρι. Έν πρώτοις, θα κόψουμε τα μαλλιά μας πιο κοντά, θα τα έφφιαρουμε, για να μη μας βαρύνουν, και θα τα κτενίζουμε όλα πίσω ή με χωρίστρα στραθή, βρέκοντάς τα, για να στέκουν.

Το βρέξιμο θα γίνεται με λίγο «σούρ κινίτς» και ένα καλό «φιατέρι». Και η χρήςις ενός «μπαντώ» από παρατούντα δεν είναι κακή, γιατί αυτό θα βοηθήσει τα μαλλιά σας να στέκουν και να μη χαλούν με τον παροσμικό άνερα. Για τα βράδια υπάρχουν διάφορα είδη «μπαντών» από πετράδια, που στολίζουν τα μαλλιά και παρουσιάζουν κοφολακία, που έναρμονίζονται με την βραδινή τουαλέτα.

Καθαριότης

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ ΤΑ ΓΥΑΛΙΚΑ ΣΑΣ

Κάθε νοικοκυρά βρίσκεται πολλές φορές μπροστά σ' ένα σοβαρό δίλημμα: Τα ποτήρια δεν καθαρίζουν καλά. Λοιπόν, ζητήστε από το φαρμακείο λιγάκι καρμινόν, το όποιον ρίχνετε σε χλιαρό νερό. Πλένετε τα ποτήρια και τ' αναποδογυρίζετε να στραγγίσουν. Έπειτα μ' ένα μαλακό λευκό πανί τα σκουρίζετε.

Άνοιξιάτικη μόδα

Η άνοιξις έμπεκε πιά με όλα της. Οι άμορφες ημέρες έφθασαν, ο ήλιος λάμπει άκρυματικός και προκαλεί τις γυναίκες στην όση το δυνατόν μεγαλύτερη κοκκίαση.

Είναι η κατ' έσχην εποχή, που αισθανόμαστε την ανάγκη να φορέσουμε κάτι τι φρέσκο και δροσερό και τα καπέλλα μας μοιάζουν πια πολύ ωραία παρά ποτέ με κόδρα, που πλαισιώνουν τα όμορφα πρόσωπα.

Τα πρώτα καπέλλα, που μας παρουσιάσθηκαν, είναι μεγάλα, σκεδόν στη φόρμα των καπλιν, και ήταν πολύ φυσικά τέτοια καπέλλα να συνοδεύουν τις μακριές και πλατείες φούστες, τα γυνώδη μανίκια, τα λεπτοπλέκτα ύφασματα, τις αβιέριες μούσες λίνες.

Ξαναμνησθούμεν οι άμορφες καπλιν και μαζί μ' αυτές όλα τα λουλούδια: Γαρδένιες, τριαντάφυλλα, μαργαρίτες, που έρχονται να συμπληρώσουν το ωραίο σύνολο με το βαρύ φορτίό τους. Μαζί μ' αυτά άνακατεύονται κορδέλλες, τούλια, μουσελίνες, και τυλίγουν όχι μόνον την καλόττα του καπέλλου, μα και τον λαιμό. Γιατί είναι μεγάλη βόγκ έφετος να χρησιμοποιούμε για έσάρπα του λαιμού από το ίδιο ύφασμα, από το όποιο έχουμε γαρνίρει το καπέλλο μας.

Υποδήματα σπόρ

Οι φόριες των παπουτσιών διατηρούν το στρογγυλό σχήμα των, με μόνον την διαφορά ότι έφετος συνήθιζονταν πολύ τα κασώρια σε όλες τις αποχρώσεις του γκρι και του μπλε.

Τα τακουνάκια είναι ως επί το πλείστον πέτρινα και ύψος 3-5 εκατοστών του μέτρου. Τα έντελως χαμηλά τακουνάκια φοριούνται από έλάχιστες, πολύ ψηλές.

Τα ντεμι-σπόρ παπούτσια έχουν τα τακουνάκια ξύλινα, κεντημένα με δέμα.

Συνήθιζονταν πολύ και οι άναμιξες δύο χρωμάτων, καθώς και κασώρια με δέμα γκλασέ.

ΟΙ ΣΧΙΣΤΕΙΣ ΟΥΝΤΙΣ

Για τα άπογεύματα και τα βράδια θα ίδου με πολλές φορές σκιάς στα πλάγια που θα μας θυμίζουν μοντέλλα ντερεκτοέρ, με τη διαφορά πως έφαιναν να φαίνεται από μέσα ένα φουφί χρωματιστό. Διησθή εινε ενα είδος τονικ, άνοιχτες στα πλάγια. Το άνοιγμα αυτό φέρνιεν ένωσε με το άμπεριαν του κορσός και αυτό παρουσιάζει ένα ύφεοτατο «έφω», αντίθετος μαζί με το φουφί, που φαίνεται από το άνοιγμα.

Καπέλλα

Οι καπλιν γίνονται από διάφορα ύλικά: Ψάθα, Ίταλίας, πικύ, μπαγκόκ, μπενκάλ, παναμάδες και άλλες έξωτικές όμορφες. Χρησιμοποιείται πολύ και το κρένο, αλλά για μικρότερες καλόττες.

Οι καπέλλοδες εργάζονται τώρα άριστο τεχνικά και παρουσιάζουν πράγματι άριστο μηχανηματικό μοντέλα.

Πολύ στη μόδα είναι έφετος και καπέλλα από το ύφασμα του φορέματος, όταν φυσικά πρόκειται για πιτ-ρόμπ ή άναμιξη πριντί.

Τα βράδια θα φορεθούν πολύ τόκες, βαμμένες από άνθη, φύλλα ή φτερά, τα όποια θα μπερεδώνονται χαρίεντως με το μαλλιά και φυσικά θα συνοδεύονται από χαριτωμένα μια βελάκια, που τόσο κολακεύουν το πρόσωπο.

Νουβωτέ

Η ΣΗΜΝΩΤΗΣ

Παράλληλα με τα ντεκολτέ, που λανσάρει έφετος η μόδα, έχουμε και ένα νεότεριο, που λέγεται «νις νουβέτες» (Σημνωτής). Κα αυτό γιατί συνιστάται από ένα κομμάτι ύφασμα σε σχήμα ορθογώνιου, που τοποθετείται το άνοιγμα του μπερού ντεκολτέ, ως είδος πλαστρόν.

Το πλαστρόν αυτό, που άνομάσθηκε «σημνωτής», γίνεται από δαντέλλα ή ζαρζέτ ή και κρέν ντε σιν, πολλάκις σε στολίζεται με μαγιόγιτες ή πέρες. Είναι ένα άδεσούρ της μόδας από τα πιο χαριτωμένα.

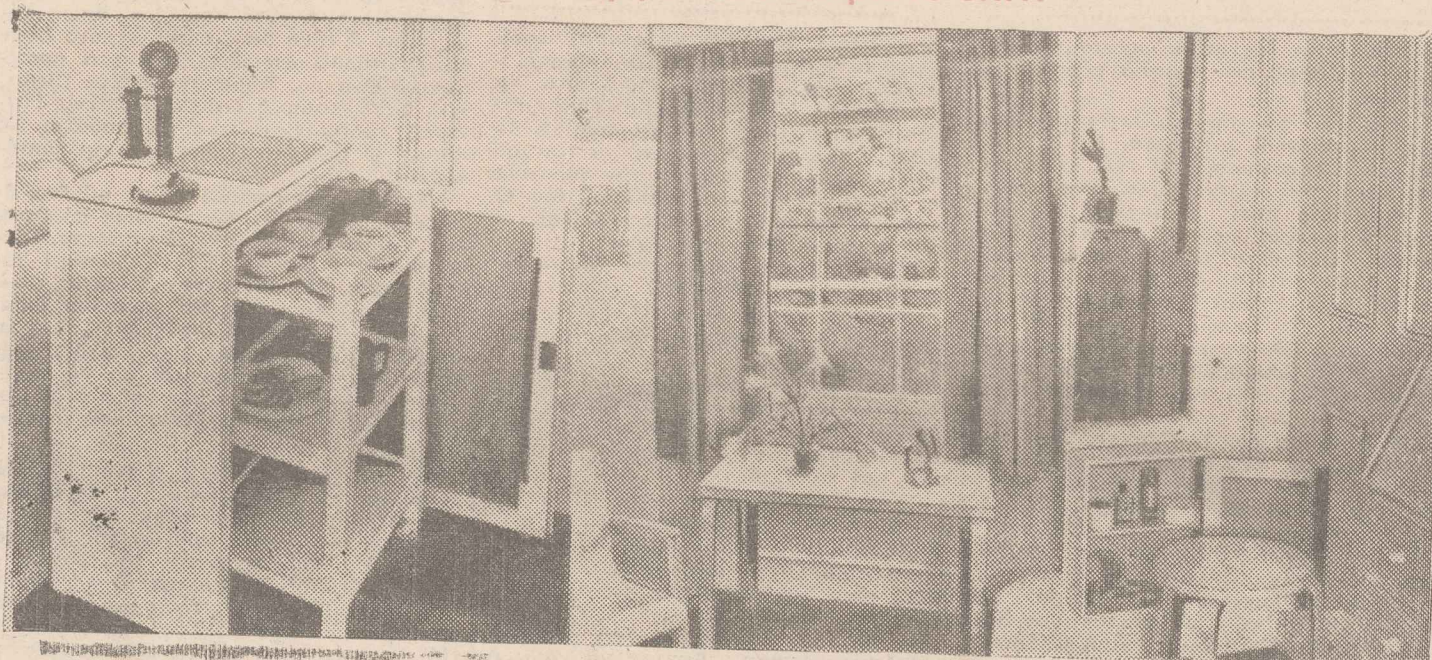
ΛΟΛΟΥΔΙΑ ΣΤΑ ΣΟΡΕΜΑΤΑ

Κάθως το μαύρο είναι ένα χρώμα, που θα φορεθή πολύ έφετος, και το βράδυ και το άπόγευμα, έπεισθη γίνεται πένθημο, η μόδα στολίζει με λουλούδια, που τα τοποθετεί ποτε στη μέση, ποτε στο στήθος και ποτε στους ώμους. Ουσικά, μιλούμε για τεχνικά λουλούδια, που δεν θα τα διαλέξουμε όμως σε χρώμα άσπρο, γιατί τότε ή τουαλέτα μας θα φαίνεται μπροσένθιμ. Κόκκινα τριαντάφυλλα, μωστίδες, γαρύφαλλα, κρυάνθημα κίτρινα και άλλα παρόμοια.

Κατά του σκόρου

Ραίονετες 50 γραμμάκια τρεβινίνι και 50 γραμμάκια άνθονέμια λευκά, καθαρό. Τ' άνακατεύετε. Έπειτα παίρνετε ένα γραμμάριο κόμφρα σκόνη και το ρίχνετε κ' αυτό μαζί. Έπειτα κόδετε λωρίδες καθαρό λευκό στουπχαρτό και τις ποτίζετε μ' αυτό το ύγρο, βουτώντας τις μάλλον μέσα σ' αυτό. Όταν λοιπόν έσχωρίσετε και καθαρίσετε καλά τα ρούχα, τα τοποθετείτε στη ντυσάνα ή στο σούτράι. Τις λωρίδες το στουπχαρτό τις τοποθετείτε στα πλάγια. Τα ρούχα σας δεν έχουν πια σκόρο από το σκόρο.

Το κομψό και ευχαρίστο σπίτι

Με λίγα έξοδα, μία οικοδόσπιονα όταν έχει γούστο, μπορεί να διαρρυθμίσθ με ευχάριστο και πρακτικό τρόπο το σπίτι της. Ο χώρος των σπιτιών είναι τώρα πολύ περιορισμένος, γι' αυτό τα διάφορα έπιπλα πρέπει να μας δικαιολογούν όσο το δυνατόν περισσότερο την παρουσίαν των.

ΤΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΜΠΛΑΘΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Και το παλλοκαρόνι έλεγε τώρα στον δέμπερ πως ή άδελφή του, άπελπισμένη, εντόθη, χωρίς να βγάη μιλιά, και ήθελε στην αρχή να τρέξη στον πύργο, ήθε μέ συνοδούση, ήπε στον Πέπ. Κατόπιν όμως έσοθήη και δέν έπαρματοποίησε τό σκέδιο της. Δέν έπυσε όμως να κλάιν...

Άκουσαν τό σφύρασμα κοντά τό κτήμα, άρεκή άρα μετά τούς πυροβολισμούς, έ- πετα ή Μαργαλίδα, καθάουχαμ ένά από τόν άδελφό της, ζανάσεσέ τό κρεβάτι. Άλλ' όλο τό υπόλοιπο της νύκτας δέν έπυσε να προσεύχεται και ν' άναστενάξη.

Μόλις άρχισε να χαράζει, όλοι έξύπνησαν, έκτός του Πέπ, που έξακολουθούσε να κοιμάται.

Οι δύο γυναίκες, μέ την άγνωση στην ψυχή, περιμέναν, άνοίγοντας τό παράθυρο, να ίδούν τό φερόμενο θέμα! Έρεπιμένο τόν πύργο και στά έρείπια του τό μισοφύρτο πτώμα τού ντόν Χάιμε...

Γι' αυτό πώς γέλασε ό Καπελλανέτ, βλέποντας από μακριά, στην άνοιχτή πόρτα, όπως κάθε πρωί, τόν ντόν Χάιμε να πλένει τά στήθια του με τή θαλάσσια νερό. Είκε δική να κοροϊδεύη τούς φόδους τών γυναικών. Δέν ήταν τόσο εύκολο να σκατούν τό μεγάλο του φίλο. Και τότε αέτο, γιατί ήξευρε τούς σωστός άνδρες.

Όταν ό δέμπερ τού Ισπανόσε λεπτομερώς τά γεγονότα της περασμένης νύκτας, έ- κείταξε προσεκτικά τις δύο τρύπες τού τοίχου και ήπε:

—Και τό κεφάλι σας βρισκόταν εδώ, πού βάζω τό δικό μου... Τι τυχή!...

Στό βλέμμα του άντικατοπτριζόταν ό θαυμασμός και ένα είδος ένθουσιασμού γιά τόν άνθρώπο, πού σωθήκε ως έκ θαύματος.

Ό δέμπερ, έχοντας έμπιστοσύνη στην εύφωια τού Καπελλανέτ, και άκαμ από τό ότι έ- γνώριζε τούς άνθρώπους τού τόπου, τόν έ- ρώτησε ποιος μπορούσε νάνα γι' αυτόν τό έκθρός.

Ό Καπελλανέτ έχαμολέλασε, παίρνοντας ύφος απουσία.

—Άκουσα τό σφύρασμα, ήπε. Ήταν φαινομενικά τού Καντό. Στην πραγματικότητα όμως δέν ήταν. Είμαι βέβαιος! Άν ρωτή- σου τόν Καντό, ή ή πώς ήταν αυτός, ή να κινή τόν παλλοκαρό. Άλλ' όχι. Ό έκ- θρός ήταν ό θέρρερ. Άλλαζε τη ψυχή του.

Ή Μαργαλίδα κι' έγώ την άνεγνωρίσαμε.

Ύστερα, μέ ύφος σοδάρ, ό Καπελλανέτ μίλησε γιά τό νεκρό φόδο τών γυναικών, πού ήβελαν να είδοπαίουν τούς χωροφύ- λακας τού Σάν Χοσέ, και έπρόσθεσε:

—Δέν θα τό κάνης αυτό, ντόν Χάιμε, δέν είναι έτσι: θάταν βλακώδες. Οι χωροφύλα- κες είναι, γιά να προστατεύουν μόνο τούς δειλούς.

Τό χαμόγελο και τό άνασκήμα τών όμων τού Χάιμε τού ζανάσαν την ένθυμία του.

—Αί ήμουν βέβαιος! Δέν είναι συνήθεια στό ντόν... μόνο έπειδή είσθε ζενοί!... Ένας άντρας πρέπει να ύπερασπισεται κό- νος του και στις σοδάρές στιγμές έπικα- λείται τούς φίλους του.

Ό Καπελλανέτ ήθέλησε να έπιφελήη της ευκαιρίας, συμβουλευόντας τόν δέμπερ να τόν πάρη κοντά του στον πύργο.

—Ζήτησε τό άπό τόν πατέρα μου, ντόν Χάιμε. Δέν θα τολμούσε να σ' άρνηθή μία τόσο μικρή χάρι. Είναι ανάγκη να μένω με- ρα και νύκτα κοντά σας. Έτσι θαμσατε δύο να ύποδεχάμστε τούς έκθρούς! Και ζητή- σέ τό χωρίς άναβολή. Τό ζεύρετε πώς ό πα- τέρας μου είναι όργισμένος εναντίον μου και στις άρκές της άλλης έδομοδός θα μέ νηρ στό βερνιόριο. Τι ή κάνετε, όταν δέν δώκετε τόν καλύτερο φίλο σας;

Γιά να δείξη την χρησιμότητα της παρού- σίας του, ό πονηρός άρχισε ν' άρρίβη τά σφάλματα, πού έκαμε ό δέμπερ την περά- μενη νύκτα.

—Τι ήδα την είκατε, ντόν Χάιμε, να βγά- λετε τό κεφάλι από την πόρτα, ενώ ό έκ- θρός σας παραμόνευε σφαλισμένος μέ τό όπλο γεμάτο; Τότε σέ τί έχρησιμους τό μάθημα, πού σας έδωσα; Είναι θαύμα, πού δέν έσοκωθήκατε. Δέν θυμάσστε πώς ό πα- τέρας μου είναι όργισμένος εναντίον μου και στις άρκές της άλλης έδομοδός θα μέ νηρ στό βερνιόριο. Τι ή κάνετε, όταν δέν δώκετε τόν καλύτερο φίλο σας;

Γιά να δείξη την χρησιμότητα της παρού- σίας του, ό πονηρός άρχισε ν' άρρίβη τά σφάλματα, πού έκαμε ό δέμπερ την περά- μενη νύκτα.

—Τι ήδα την είκατε, ντόν Χάιμε, να βγά- λετε τό κεφάλι από την πόρτα, ενώ ό έκ- θρός σας παραμόνευε σφαλισμένος μέ τό όπλο γεμάτο; Τότε σέ τί έχρησιμους τό μάθημα, πού σας έδωσα; Είναι θαύμα, πού δέν έσοκωθήκατε. Δέν θυμάσστε πώς ό πα- τέρας μου είναι όργισμένος εναντίον μου και στις άρκές της άλλης έδομοδός θα μέ νηρ στό βερνιόριο. Τι ή κάνετε, όταν δέν δώκετε τόν καλύτερο φίλο σας;

—Εκείς όλοι! ήπεν ό Χάιμε, άλθινα έκ- κληκτος γιά την άουχώρητη λημοσύνη του.

Ό Καπελλανέτ ύπερφηανεύσαν, πού έ- δωσε τόσο φρόνιμες συμβουλές, όταν, κοι- τώντας κατά την άνοιχτή πόρτα, άνεπιθύσε: —Ο πατέρας!...

Ήταν πράγματι ό Πέπ. Μέ τά μάτια χα- μλιωμένα, τό ύφος σοδάρ, άνέβαινε την πλαγιά, έχοντας τά χέρια πίσω στην πλάτη.

Ό Καπελλανέτ άνηκούσε. Σίγουρα, ό γέ- ρος ήταν άπονημένος. Δέν ήπρεπε να βρή έκεί τό γυιό του.

Και, λέγοντας μία φορά άκόμη στον δέμ- περ πώς ό του ήταν χρήσιμος να τόν κρατήσει κοντά του, ό μικρός καδάλλησε τό παράθυρο και κατάκε με την εύχυνσία, της όποις είχε δώσει δείγματα και την προ- ηγούμενη μέρα.

Ό χωρικός, μόλις έμπηκε στό δωμάτιο, μί- λησε χωρίς φαινομενική συγκίνηση γιά τά γε- γονότα της νύκτας, όταν να έπρόκειτο γιά ένα συνήθισμένο γεγονός.

Οι γυναίκες τού τά είπαν, γιατί βαρυσκοι- μάται και δέν είχε τίποτα άκούσει... —Μέ λίγα λόγια, τίποτα τό σοδάρ, δέν είναι έτσι.

Μέ τό χέρια σταυρωμένα, τά μάτια κατα- θέμενα, άκούε τη σύντομη αφήγησι τού σε- νιόρ. Στο τέλος ήπιγε στην πόρτα, γιά να

έξεταισιν στον τοίχο τά ίκνη τών φαιρών.

Θαύμα, ντόν Χάιμε, άλθινα θαύμα! Ό διάβολος τρέχει έλευθερα εδώ πέρα... Έ- πρεπε να τά περιμένουμε. Όταν ζητάμε τό άδύνατο, όλα υπερέδονται, άνακατώνονται και άντισ... παύσια!

Επειτα, σκάνοντας τά μάτια, έκάρωσε τά ψυχρά και έρευνητικά του μάτια στον δέμπερ:

—Έπρεπε να είδοπαίσησμε τόν δήμαρχο και να τ' άναφέρουμε όλα τούς χωροφύ- λακες.

Ό Χάιμε άρνήθηκε:

—Όχι, καθόλου, ήπε. Είναι μία ύπόθεσις, πού θα την κανονίσουν οι άνδρες μεταξύ τους. Τό άναλαμβάνω!

Τά μάτια τού Πέπ δέν έξακολουσαν από τό πρόσωπο του συνμιλήτου του. Στο πρό- σωπό του, τό αινιγματικό έκείνη την στιγμή, μία φευγαλέα λάμψις έπέρασε.

—Έχετε δικήν, ήπε στο τέλος. Σερω κα- λά ότι συνήθως οι ζένοι δέν συμπεριφέρονται τις ίδιες μας σ' αυτό τό κεφάλαιο, άλλ' εί- μαι εύχαριστήμένος, πού έοσις τολμάς, σκέπτεσθε σαν κι' έμάς.

Ύστερα από αυτό και χωρίς να ρωτήη τόν Χάιμε, ό Πέπ εξέθεσε τά σκέδιά του, γιά να τόν βοηθήση στην άμυνά του. Ήταν καθήκον φίλης. Είκε τό παλαιοντομέ- κό του στο σπίτι. Πάσι, βεβαί, πολύς κα- ρός, πού δέν τό έχρησιμποίησε, στό νεία.

τά του όμως, όταν ό σεβαστός πατέρας του έξούσε—ό θεός να καλύψη την σκιά του!— ήταν κι' αυτός καλός σκοπευτής.

Θαρκόταν λοιπόν γιά τούτο να κοιμάται στον πύργο, κοντά στον ντόν Χάιμε, γιά να μή μένη μόνος κινδυνεύοντας να ύποσθ ή ζωική ήπιθεσι.

Ό Πέπ δέν έάνην να έκπλησσοται στην άρνηση, πού άντέταξεν ό δέμπερ, ό όποιος προσεβλήθη από την πρότασι τού χωρικού.

—Είμαι, ήπε ό Χάιμε, άνδρας και όχι ένα παιδί, στό όποιο χρειάζεται φύλας. Ό κα- βένος στο σπίτι του κι' άς γίνη ό,τι θέλει!

Ό Πέπ μέ καταφθικές κινήσεις άπέδει- ξε ότι συμπεριέταν την άντιλήψή του. Ό πατέρας του έλεγε τό ίδιο και μαζί του ό- λοι οι άνθρώποι, πού ήβελαν τό καλό και ή- σαν πιστοί στις παλές συνήθειες. Άζίζε στον δέμπερ να γεννιόταν στό ντόν...

Συγκινημένος από τόν θαυμασμό, πού τού ένέπνευε ή άποφασιστικότητα τού δέμπερ, τού έπρότεινε ένα συμβόλασι. Άφού ό σε- νιόρ δέν ήθελε σύντροφο, γιάτί δέν ήπιγαι- νε να κοιμάται στο Σάν Μαγιόρκι;

Την φορά αυτή ό δέμπερ μίλησε στον πειρασμό να δεχθή... Νά ίδη τη Μαργαλί- δα! Άλλ' ή ψυχρότης, μέ την όποία ό Πέπ είκε διατυπώσει την προσφορά του, και ή ε- νουαυία, μέ την όποια περιέμενε την άπάν- τησή του, δέν έκαμαν ν' άρνηθή.

—Αί... σενιόρ, σενιόρ! ήπεν ό Πέπ. Ό διάβολος ζαπολύθηκε, σάς είπα. Δέν θάου- με πιά παύσια. Και όλα, γιάτί δέν θέλατε να μέ πιστέψετε, γιάτί δέν έσοδοθήκατε τις συνήθειες, πού καθιέρωσαν άνθρώποι πολύ πιά φρόνιμο από τούς σημερινούς...

Μίως θα τελειώσουν όλα αυτά;

Ό δέμπερ έπρόσθεσε να ηουάκη τόν χωρικό και μίλησε γιά ένα σκέδιο, πού έπ- ρουσε μυστικό:

—Μπορείς να κορής, Πέπ, τού ήπε, θά φύγω γιά πάντα. Δέν θέλω να ταραζώ την γαλήνη σου και την ηουαία της οικογενείας σου.

—Άλήθεια; θά φύγεις;

Ή χαρά τού χωρικού ήταν τόσο ζωηρή, ή έκπληξη τού τόσο μεγάλη, πού ό δέμπερ δέν ήξευρε τι να σκεφθή. Σαν να τού φαι- νικε πώς στα μάτια τού Πέπ διάδασε κά- ποια πονηρία.

—Αί έκέφθη, μίπως αυτός ό άνθρωπος φαντάζεται πώς ή ζωική μου άποφα- σις να φύγω, είναι φυγή και τίποτε άλλο;»

—Ναι, θά φύγω, έπρόσθεσε, άλλά δέν ζού- ρω πιά... Άργότερα, όταν ή στιγμή μου φανή κατάλληλη, προηγουμένως όμως παέ- πει να συναντήσω εκείνον, πού μέ προκα- λεί...

(Ή συνέχεια στο έπόμενο)

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ
ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

E. F. S.
ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 11
ΑΘΗΝΑΣ

Κύριοι,
Άποστελλaté μας
παρακαλώ έν άντίτυπον
τού βιβλίου σας
ΠΑΝΤΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ
εις την κάτωθι διεύθυνσιν, ΔΩΡΕΑΝ :

ΟΝΟΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

είναι να διατήρηση πάντα τά νείατά της και την όμορφή της. Πολλές προσπαθούν να τό έπιτύχουν με γυμναστικές άσκήσεις, σπόρ και άσχητη διαίτα. ΤΙΠΟΤΕ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΩΦΕΛΕΙ εάν δέν ζεύρετε τό μυστικό πού θα σας κάμη να είσθε ΠΑΝΤΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ, χωρίς να ύποβάλλετε τόν έαυτό σας σε άσκητικές δοκιμασίες. Αυτό θα τό βρήτε στο βιβλίο πού θα λάβετε ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ, εάν μιάς άπο- στείλετε τό παραπλεύρως δελτίο συμπληρωμένο με τό όνομα και τη διεύθυνσί σας. Γράφετέ μας ΤΩΡΑ ΑΜΕΣΩΣ, προτού έξαντληθή.

E. F. S.
ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 11
— ΑΘΗΝΑΙ —

ΤΑ ΚΟΚΤΑΙΛ

Σύγχρονος άλχημεία της γρήγορης, μεθοδικής και εύχαρίστου μέθης...

Γιά σκεφθήτε : Άνθρώποι τού είκο- στού αιώνος, άνθρώποι της έποχής τού άεροπλάνου, της τηλεόρασης και... τών άδρών διαζυγίων να μην είχαμε άλλον τρόπον να μεθύσουμε από την παρμα- λωμένη κρασσοκατανύξιν. Κρασί, βαρέλια, μπουκάλες, κατασάρια... Τι άπρηχαι- μένα σύμμεργα μέθης ! Έτσι μ' αυτό τό σύστημα, ήπινε και μεθύσε ό μακαρί- της ό Νύς, σαν βγήκε από την κιβωτό.

Έτσι θά μεθύσουμε κι' έμεις ; Ά, όχι. Ή πρόδοος δέν μπορούσε ποτέ να μιάς άφήση εις αυτόν τόν άναρχονισμόν. Και μιάς έτοιμάσε και μιάς προσφέρει τό άν- τάξιόν της έποχής μας ποτόν :

—Κοκταίλ.

Συμφωνία ήδονών. Μία ούρανίσκου. Συμπύκνωσις τέρψην. Μία συνθετή ά- πόλαυσις. Ένα ούράνιον τόν μεθής, πού σχηματίζεται στο κεφάλι μας από τούς πολυχρώμους, μεθοδικούς άτμούς, πολλών συνάμα ποτών.

Να τί είναι τό κοκταίλ...

Είνε άκόμα, και τί δέν είναι ; Είνε ό άεροδυναμικός της έποχής μας μετα- φερόμενος εις τό ποτό. Είναι ή ταχύτης και ή τρέλλα εις τό κεφάλαιον τού με- θυστού. Δέν μπορούσε να μη έφευρεθή τό κοκταίλ. Δέν μπορούσε, ενώ εις ό- λες τις άλλες έκδηλώσεις της ζωής μας τρέχουμε με διακόσια χιλιόμετρα την ώρα, στο ζήτημα τού μεθυστού να ηγνί- νουμε μέ τό άργό, νυσταλό βήμα τού κάπνελ. Βιαζόμεθα, κύριοι. Άνθρώποι πού προγευματίζουν στό Βερολίνο και γευματίζουν στη Ρώμη διαθέτουν πολύ όλιγην ώραν γιά να μεθύσουν. Και πρέ- πει συνάμα να μεθύσουν έντονα, να Ι- κανοποιήσουν μία γεύσι ραφιναριμένη, όπως είναι όλες οι αισθήσεις τών σημε- ρινών ανθρώπων, να κεντρίσουν νεύρα και φαντασίαν κατάφορτα από μυλαζέ- σμόν. Αυτές τις σύγχρονες άπαιτήσεις τις Ικανοποιεί μόνον τό κοκταίλ. Έπει- τα Ικανοποιεί την άπληστian της έποχής μας. Τά θέλουμε όλα μαζί, να τά άπο- λαύσουμε όλα συγχρόνως. Αυτόν ακρι- βώς τόν άπληστον πόθον μιάς ούνησι τό σέκερ τού μάρμαρ.

Ημπορείς εις έναν καλόν μάρμαρν πρέπει να προσκλίνωμεν ως ένυπνον έκπροσώπου μιάς συγχρόνου μορφής τού πολιτισμού. Και ποιας μορφής ! Της πλέον εύχαρίστου ! Έλαβα την τιμήν προχθές να χαιρετήσω τό άδιοσέδοστον γένος τών μάρμαρ εν τού προώπυ τού κ. Άδάμ, μάρμαρν στού Γιαννάκη, μετά τού όποιου είχα δημοσιογραφικήν συ- νέντευξιν. Είναι ό παλαιότερος μάρμαρν τών Άθηνών. Μ' αυτήν την λέξιν «πα- λαιότερος» μην ύποθέσσετε ρυτίδες και γκριζα μαλλιά. Προς θεού ! Πρόκειται περί ροδαλού νέου, «άει μεδιειάντος», καταδεκτικωτάτου, προσφέροντος την ευγένειαν της φυσιογνωμίας του μαζί με την ευγένειαν των ποτών του.

Αναρριχάμαι εις την ράχιν ενός ύ- φηλου καθίσματος τού μάρ και ή συν- έντευξις άρχίζει.

—Πολλά και διάφορα λέγονται δια την κλοφορουν πολλά. Και κανείς δέν μπο- ρεί να ζήσει ποιο είναι τό ακριβές...

—Ποια είναι ή βάση της κατασκευής των κοκταίλς ;

—Ερωτώμεν τόν κ. Άδάμ.

—Πρέπει, μιάς αναπτύσει να ύπαρ- τό όποιον, έπειδή ήταν πολυχώριμ, τούχουν διάφορα ποτά. Ύδιος τζιν, βερ- ώνόμεσος κοκταίλ, όπλαδ ήυρά τού, μούτ, λίκερ, ούισκι, διάφορα λίκερ και

—Ποια είναι ή πατρίδα τών κοκταίλς ;
—Ή Άμερική μιάς πληροφορεί ό κ. Άδ- άμ.
Πολύ φυσικόν.
—Περί της Ιστορίας της έφευρέσεως

Τά «σέκερ» γεμίζονται με ποικίλων ποτά, και «εκπιούνται» κατα- λήτως, έξά να κατασκευασθούν τά πιο παράδοξα μίγματα ποτών

του κοκταίλ ύπάρχει τίποτε γνωστόν ;

—Αλλά τέτοια άνέκδοτα κυ- σκευήν τού κοκταίλ. Μία έκδοχή είναι ζωστή. Όλε αυτά τά άνέκδοτα φαί- ότι κάποτε ένας άμερικανός πλούσιος νεται ότι ένγινον έκ τών ύστερων, κα- ήπιγε στο κτήμα του και έκεί ό έπιστά- τήν μάλιστα γενναίως, κοκταίλ, ποταμίας της του γιά να τόν εύχαρίστηση τού

—Ποια είναι ή βάση της κατασκευής των κοκταίλς ;

—Ερωτώμεν τόν κ. Άδάμ.

—Πρέπει, μιάς αναπτύσει να ύπαρ- τό όποιον, έπειδή ήταν πολυχώριμ, τούχουν διάφορα ποτά. Ύδιος τζιν, βερ- ώνόμεσος κοκταίλ, όπλαδ ήυρά τού, μούτ, λίκερ, ούισκι, διάφορα λίκερ και

—Ποια είναι ή πατρίδα τών κοκταίλς ;
—Ή Άμερική μιάς πληροφορεί ό κ. Άδ- άμ.
Πολύ φυσικόν.
—Περί της Ιστορίας της έφευρέσεως

—Ποια είναι ή βάση της κατασκευής των κοκταίλς ;

—Ερωτώμεν τόν κ. Άδάμ.

—Πρέπει, μιάς αναπτύσει να ύπαρ- τό όποιον, έπειδή ήταν πολυχώριμ, τούχουν διάφορα ποτά. Ύδιος τζιν, βερ- ώνόμεσος κοκταίλ, όπλαδ ήυρά τού, μούτ, λίκερ, ούισκι, διάφορα λίκερ και

—Ποια είναι ή πατρίδα τών κοκταίλς ;
—Ή Άμερική μιάς πληροφορεί ό κ. Άδ- άμ.
Πολύ φυσικόν.
—Περί της Ιστορίας της έφευρέσεως

κρασία. Άκόμη χρειάζονται μπίπερ Άγκοστούρια, μπίπες μπίπερ, δρανς μπίπερ, διάφορα σιρόπια, λεμόνια, πορ- τοκάλια, πάνος και οι άπαραίτητες συ- σκευές. Τό σέκερ, μέσα στο όποιον γίνεται ή άνάμιξις, κατάλληλα ποτή- ρια, πρέσα φρούτων, φιαλίδια διά στα- γονόμετρα διά τά διάφορα μπίπερς και έσοάνς και διάφορα άλλα βοηθητι- κά μέσα. Όλα αυτά τά άναπτύσσει ένα είδικό θύλαράκι, τό όποιον θα θέσω τώρα εις κυκλοφορίαν.

Τό θύλαράκι του αυτό μιάς τό θέτει ύπ' όψιν μας ό κ. Άδάμ. Είναι κομψόν τομίδιον, μέσ εις τό όποιον, έκτός τών γενικών οδηγίων κατασκευής τού κοκταίλς, περιέχονται συνταγές τών καλλίτερων Διεθνών και Άθηναικών κο- κταίλς.

—Τά κοκταίλς, μιάς λέγει εν συνεχεία ό κ. Άδάμ πίνονται κατά κανόνα πρό- τού φαγητού ως όρεκτικά. Έκτός όμως αυτών υπάρχουν και άλλα άναμίζεις ποτών, πού δέν λέγονται κοκταίλς, ό- πως τό Φλινς, Φιζς, Τζάλεπς, πού πε- ριέχουν και αυγά, γάλα, ή κρέμα, κυ- μούς φρούτων, καθώς και τό γνωστόν εις όλα τά καλά σπιτια μπόλ (κράν), πού πίνονται κατάδηλποτε, ως βροσιστικά, χυμωτικά κ. λ. π.

Ζητούμε από τόν κ. Άδάμ να μιάς άναφέρει τά περὶ διαδεδομένα κο- κταίλς.

—Γράψατε : Μπακάρντυ Σπέσιαλ Ντράι, Άλεξάνδρος, Γιαννάκης μπίρ, Νορμαντ, Ντενζ, Ντράι Μαρτίνι, Ουόιτ Λαίντυ, Σάιτ Κάρ και πλείστα άλλα πολ- λα είναι δικές μας έμπνεύσεις και κατα- σκευές.

—Στην Άθήνα έχουν διάδοσι τά κο- κταίλς :

—Μεγάλην. Όλος ό καλός κόσμος τά προτιμά σήμερα.

Στην Άθήνα τό κοκταίλς έκεί- χθασαν τώ 1920. Και σιγά-σιγά διε- δόθησαν. Σήμερα άποτελούν τό α και τό ω κάθε κοσμικού γλεντιού. Τά τρία δέ μάρ, πού λειτουργούν στην πρω- τεύουσα, συγκεντρώνουν πολλήν πε- λατεϊαν, άρρεσκήνην και θηλυκήν.

Ένδιαφέρον είναι να μάθουμε πώς έμ- πνεύσει ό μάρμαρν ένα νέον κο- κταίλς.

—Γι' αυτήν την δουλειά, μιάς πληρο- φορεί ό κ. Άδάμ, ή όποια είναι πολύ λεπτή, χρειάζεται μεγάλη γνώση τών ποτών, πού άρώματός και της γεύσεως τού καθενός και χρειάζεται και έμπνευ- σις. Πρέπει ό μάρμαρν να ζήσει, όταν άνοιξη μερικά ποτά, ή άπάνω — κάτω θα προκύψη.

Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—Αλλά δέν άκούω πλέον τί μου λέ- νει ό συνμιλήτης μου. Με... έμέθυ- σαν ό άδελφοί μου με τό άλκοολιστήν κέρασμα τών προϊόντων της δημοφ- ρους τού ανταστή. Έχω μετεστέρη- σέ τόν Παρ-ζαδέν, ή δέν κ. Άδάμ τόν έλαβη άπέναντί μου, σαν τόν... συνάμικον του πνεύματός.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΣΕΟ ΤΑΞΙΔΙ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΟΡΒΙΝ ΡΟ'Υ

Μία μπρούντζινη πλάκα, με την επιγραφή «Οικονομικός σύμβουλος», ήταν η μόνη διαφήμιση, που φανερώσε στον έξω κόσμο την δραστηριότητα του κ. Μέλφορτ Κρόν. Τό έπικειρηματικό δαίμονος του κ. Κρόν είχε λανθάνει πολλές ανώνυμες εταιρείες. Μεταξύ άλλων και την «Ανώνυμη Εταιρεία» προς επανόρθωση του κακοστρώματος. Δείχνοντας, σκοπιμότητα ο δάσκαλος την Άγγλια, έλεγαν ότι δεν έπρεπε να πετιούνται στα σκουπίδια τα κομμάτια από κονοέρβες. Καθένα απ' αυτά είχε όλιγο κασίτερο, μέταλλο, που μπορεί να μην έρχη την αξία του χρυσού και της πλατίνης, πάντως όμως στοιχίζει αρκετά.

Έτσι ιδρύθηκε η εταιρεία με κεφάλαια 250.000 λιρών στερλινών. Η περιουσία των κυνών θα γινόταν από τους ρακουσάλλετες με το δέμητο. Σ' ένα προσέδοτο του Λονδίνου θα κτιζόταν εργοστάσιο, για να συγκεντρώνεται το πολύτιμο μέταλλο. Οι μέτοχοι θα εισέπρατταν μεγάλα μερίσματα.

Αν όμως δεν εισέπραξαν τίποτε οι μέτοχοι κι' αν επί πλέον έχασαν και τα λεπτά τους, ο κ. Κρόν, καθώς ανεγνώριον η δικαστική αρχή, δεν υπέκυψε σε κανένα δίκλημα, προδεδωμένο από τον νόμο. Τι έπαινε ο κ. Κρόν; Ήταν υπάλληλος της εταιρείας, που το πλήρωσε μια έπαισα απόζημωσις, υπό την ιδιότητα του ως «οικονομικού συμβούλου». Την προσημκτική έλευσάν τον κ. Μέλφορτ Κρόν, δεν την έβλεπε ούτε οι χρεωκοπίες των εταιρειών («Απορρίμματα του καουτσούκ», «συγκέντρωσις ριζομαζών και φυγμάτων», «φίλμ 'Αλβίν» κλπ. Ο δυστυχής αυτός άνθρωπος δεν είχε τύχη. Εύτυχος, που, για να παραγορηθί, είχε μια βίλλα στις όχθες του Τάμεσις, δύο Ρόλεξ-ρούλε, ένα πολυτελέστατο διαμέρισμα στο Λονδίνο, ένα κτίμα για κυνήγι στην Σκωτία και ιπποδρόμιο στο Λονδίνο.

—Ενδιαφέρον τύπος ο Κρόν, εψιθύριζεν ο Σιμόν Τέμπλαρ, ξαναδιαβάζοντας την δοκτυλογραφημένη επιστολήν, που είχε λάβει:

«Αγαπητέ κύριε,

»Ός γνωστόν, αι 'Ηνωμένοι Πολίται διατελούν υπό ποταπαγόρευσις και έπιωφελές λαθρεμπόριον διενεργείται τακτικά μεταξύ Μεγάλης Βρετανίας και της 'Αμερικανικής Συνομοσπονδίας.

»Υπάρχει δικονομία, όσον άφορά το νόμιμον της συναλλαγής αυτής. Πάντως οι άγγλικοι νόμοι δεν προβλέπουν περί έπιχειρήσεων του είδους αυτού και τα κέρδη, λόγω των κινδύνων, είναι μεγάλη.

»Αν το ζήτημα σάς ενδιαφέρει, θα ήτο μεγάλη ευχαριστία μου να σάς δώσω συμπληρωματικά πληροφορίας.

Μετά πλείστης τιμής

ΜΕΛΦΟΡΤ ΚΡΟΝ»

Ο Σιμόν Τέμπλαρ ήτο τυχοδιώκτης, πασιγνώστος στην Σκωτλαντ Γουόρδ, αν και δεν είχε κατορθώσει ποτέ να τον ένοχοποιήση για το παραμικρό αδίκημα. Τis περισσότερες φορές ο Τέμπλαρ ανελάμβανε να υπερασπίση την κοινωνίαν από κακοποιούς, που ένεργοούν επί την σκέπη του νόμου. Κατόπιν εισέπραττε μια προμήθεια, άπεζημιώνε τα θύματα και διέθετε το υπόλοιπο σε άγαθοεργούς σκοπούς.

—Επικερδής υπόθεσις, είπε ο Σιμόν, με μακάριο και σκεπτικό ύφος. Θα σκεφθώ.

Ο κ. Κρόν ήταν κατενθουσιασμένος. Καθώς έβγαίνει από την πόρτα, ο Τέμπλαρ είδε έναν ύψηλον άνδρα, με αθλητικό παράσημο, να τον πλησιάζει.

—Ακούστε, τού είπε ο άγνωστος. Κατά πάσαν πιθανότητα θα συλληφθώ επί όπνησίμου: Έχασα 4.000 λίρες σ' έπιχειρήσεις, λανθασμένες από τον Μέλφορτ Κρόν, και τα χρήματα, που έχασα, δεν άνηκαν σε μένα. Έτοιμαζόμουν να

ταμείο... κι' εγώ αναλαμβάνω να τα εισπράξω, με τον τόκο τους μάλιστα, από τον κ. Κρόν.

Είκοσι τέσσαρες ώρες άργότερα, ο Κρόν έφθυγε από το Λονδίον, για να περάση το Σάββατοκυριακό του στην βίλλα, που είχε στις όχθες του Τάμεσις.

Έφθασε χωρίς εκεί και άπεσούρη στο δωμάτιό του, για να κοιμηθί, γιατί είχε πολλούς καλεσμένους την επομένην. Καθώς ήταν δίψασμένος, πήρε από το κομοδίνο του ένα μπουκάλι ούσκου και έγέμισε το ποτήρι του. Τό ήπιε μορροφύ. Τί παράξενη γεύσις, που είχε το ούσκου! Δεν έπρόλαβε όμως να σκεφθί τίποτε άλλο, γιατί όλα άρχισαν να χορεύουν γύρω του, και λιποθύμισε.

Όταν ξυπνησε, έπίσπεσε στην αρχή πως είχε τοφή ζωντανός. Ήταν πλυνάμενος σ' ένα στενόχωρο ξύλινο κουτί. Έκανε να άνασκαφθί, ένοιωσε όμως ναυτία.

Πόσος καιρός να είχε περάσει από την στιγμή, που ήπιε το ούσκου; Μία-δύο ημέρες; Μία έβδομάδα;

Με υπεράνθρωπες προσπάθειες πηδύξε έξω από την κουκέτα του. Άδύνατον να διακρίνη έξω από το παραθυράκι της καμινίας του, που ήταν σκεπασμένο μ' ένα θαμπό τζάμι. Κατάλαβε πως ήταν επάνω σε βαπόρι και ένοιωσε τα γόνατά του να λυγίζουν. Άκούγε τον θόρυβο των μηχανών. Ήταν φυλακισμένος. Άν μπορούσε να βγίη από την καμινία, θα έσπερτε στην θάλασσα, τόσο άρρωστος ένοιωσε τον έαυτό του. Άρχισε να στεναχί και να κλαίει.

Σε λίγο ένα κλειδί γύρισε στην κλειδαριά. Άνοιξε η πόρτα και μπήκε ο καπετάνιος, καθώς φαινόταν από την στολή του.

—Είμαι άρρωστος, έστέναξε ο «οικονομικός σύμβουλος», σκύβοντας μέσα στην λεκάνη του νιπτήρος.

Ο καπετάνιος τον βοήθησε ν' ανέβη στην κουκέτα του.

—Μήν κλαιώσατε και δεν είναι κακοκαιρία, τού είπε. Ο Άτλαντικός οπινίως είναι τόσο ήσυχος, όσον σήμερα.

—Ο Άτλαντικός!

—Ναί. Θα πάμε άς την Βοστώνη.

—Θα περάνω, πριν φθάσω εκεί, έτραυλίες ο Κρόν. Πού βρίσκομαι;

—Στό άτμόπλοιο «Κρίστομπελ», που ξεκίνησε από την Άγγλια πριν από 20 ώρες και διευσθύνεται στην Άμερική με φορτίο τζιν και ούσκου.

Τι ραγισμένην έκδίκησις! Οι δήμεοι του είχαν διαλέξει αυτό το ταξίδι στην Άμερική, ταξίδι, που είχε καταστρέψει τόσους και τόσοι.

—Πόσα θέλετε, για να με βγάλετε στην ξηρά; ρώτησε άπτότομα ο Κρόν.

—Η άξια των έμπορευμάτων μου είναι 10.000 λίρες, αν τα μεταφέρω εν τάξει.

Άλλωθις θα χάσω και την θέσι μου...

—Στό διάβολο η θέσις σας! φώναξε ο Κρόν.

Με τρεμάμενο χέρι υπέγραψε ένα τσέκι 12.000 λιρών στον «φρόντα» και τό έδωσε στον καπετάνιο.

—Αγοράζω τό έμπορεύμα, είπε. Δάστε στον έφορτιστή τό ποσό, που δι-καίουται, και κρατήστε το υπόλοιπο. Βγάλετε με όμως στην ξηρά! Γρήγορα!

Σε λίγο ένα κλειδί γύρισε στην κλειδαριά. Άνοιξε η πόρτα και μπήκε ο καπετάνιος, καθώς φαινόταν από την στολή του.

—Είμαι άρρωστος, έστέναξε ο «οικονομικός σύμβουλος» τό ήπιε.

Είχε την ίδια γεύσι με τό ούσκου, που ήπιε ο Κρόν την βραδυά της άπατητής. Παρασημικά, ο κ. Κρόν ένοιωσε σε λίγο όλα να στριφογυρίζουν και λιποθύμισε.

Όταν άνοιξε τα μάτια του, βρισκόταν στην βίλλα του, στο δωμάτιό του, και ο υπνέτης άνοιγε τα παντζούρια.

Ο Κρόν στην αρχή νόμισε πως είχε δει έφιάλτη. Άνασκαφθηκε στο κρεβάτι του.

—Τί ημέρα είναι σήμερα; ρώτησε.

—Σάββατο, κύριε...

—Τί ώρα;

—Ένδεκα.

—Γρήγορα τό καρνέ των έπιταγών μου. Μέσα στο σασκάκι μου.

Τό άνοιξε και διάβασε: «Είς τον φρόντα 12 χιλ. λίρας στερλινών».

Όρμησε στο τηλέφωνο. Και η Τράπεζα τον πληροφορήσε ότι η έπιταγή είχε έξαργυρωθί πρό μίας ώρας.

Ο Κρόν τό είχε κυριολεκτικώς χαμένα.

Την επομένη διηγήθηκε όλη την υπόθεσι στην Σκωτλαντ Γουόρδ, μελόντες προτιμους να μην άνακατέψη την αστυνομία εις υποθέσεις του. Λεπτομέρως έρευνα στο βιβλίο του Λούδ άπεκάλυψε ότι άτμόπλοιο με τό όνομα «Κρίστομπελ» δεν υπήρχε όλος ο διάλος.

Αυτό δεν είναι καταπληκτικό, γιατί έτσι είχε βασίσει ο Σιμόν Τέμπλαρ ένα παλιό ρυμουλκό του Τάμεσις, που είχε άκινείσι για κάμποσες ώρες μέσα σε μια δεξαμενή με τεχνητή τρικυμία, που την έκανε ένα μωτέρ. Στην δεξαμενή έπλεε τό στούντιο «Σεμίριας», που είχε κατασκευασθί, για να κινηματογραφηση ναυτικές σκηνές για λογαριασμό μίας εταιρείας προσφίλους στον Μέλφορτ Κρόν: Της «Φίλμ-Άλβίν».

ΟΡΒΙΝ ΡΟ'Υ

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κανδήλι διαρκείας

Για να μάθετε να φωτογραφίζετε

Υπό του καθηγητού κ. Ν. ΒΟΛΟΝΑΞΗ

Είπατε ποτέ να κατασκευάσετε ένα κανδήλι διαρκείας, οικονομικώτατον, κατά τον έξής τρόπον. Γεμίσετε μίαν μπουκάλαν με λάδι, εις το όποιον προσθέτετε πέντε γραμμάρια φωσφόρου. Όταν λυώσιν καλά, σφραγίζετε την μπουκάλαν με βουλοκέρι και την τοποθετείτε εις το κομοδίνο σας. Την νύκτα άρκει να την αναταράξετε όλίγον διά να σάς δώση τόσον φως, όσον σάς δίνει μία κανδήλι.

Τό ποτίσμα των πουλερικών

Τα πουλερικά, διά να μην άρρωσταίνον τώρα το καλοκαίρι, έχουν ανάγκη από τρεχούμενον νερό. Έπειδή όμως δεν είναι δυνατόν να υπάρχει εις όλα τα έξοχια σπήια και εις όλα τα κοτόπια, πρέπει τούλάχιστον να τους έξασφαλίωμεν νερό καθαρό και δροσερό. Πράγμα, που δεν είναι καθόλου δύσκολον. Διά να τό έπιτύχωμε, κάνουμε τό έξής: Παιρνουμε μίαν μικρήν στάμνιν, την γεμίζουμε νερό, την σκεπάζουμε με ένα βαθύ πιάτο ή κάτι άλλο, ώστε το στόμιόν της στάμνας να μην έφθιπται τό πιάτου, αλλά να είναι ένα ή δύο έκατοστά ύψηλότερα, πάντως όμως εντός αυτού. Άπό την στάμναν θα πέση μέσα εις το πιάτο τόσο νερό, ώστε να καλυφθί μόλις το στόμιόν της. Το υπόλοιπον θα μείνη μέσα εις την στάμναν και θα κατεβαίνει, έφόσον θα άδειάζη τό πιάτο.

Από την άρντική αυτή εικόνα εκτύπωνται σε εικονικές πάλι φωτογραφίες έπιφάνειες (σε χαρτί κυρίως) αντίτυπα αντίθετων τόνων από αυτά, ήτοι θετικά.

Ο τόνος των διαφόρων χρωμάτων δεν έχει την ίδια έπίδρασι επί φωτοπαθής έπιφάνεια και στο μάτι. Το γαλάζιο και το κόκκινο, που στο μάτι φαίνονται θαύχρωμα, έπιδρούν περισσότερο επί φωτογραφική πλάκα, ενώ το κίτρινο και το πράσινο και ιδίως τό κόκκινο, που μάς φαίνονται ζωηρά χρώματα, λιγώτερο. Κατασκευάζονται σήμερα «όρθοχρωματικά» λεγόμενα πλάκες με ύψωμένην την αναλογία της ευαισθησίας των για τό κίτρινο, πράσινο και κόκκινο χρώμα. Την έπίδρασι των χρωμάτων γαλάζιου και κόκκιου στην φωτοπαθή πλάκα, έπιδρούν περισσότερο στο φακό ειδικό κίτρινο γυαλί (έscar, φίλτρο) που σταματά πολύ ή λίγο, αναλόγως της πυκνότητός του, τις

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ : Η φωτογραφία. — Το μηχανικόν μέρος.

Σπαζοκεφαλί

Λύσις

Μαγική εικών

Σταυρωταί λέξεις

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα

Αυτός που έπρεπε να ονομαζομένην το διάφορα κομμάτια να ν' άποτελέσουν τον σταιρω, τό άστρο και τα δύο τετράγωνα